

AĞIN

FiKİR ve SAN'AT
DERGİSİ

Sahibi:

Ağın Kültür Derneği adına
Dr. Vâkıf ÖZKUL

Bu sayıda yazı işleri müdürü
Mehmet Salim ÖZER

İdare yeri ve haberleşme
adresli:
İç Cebeci Özsoy sokağı No:
3/4 ANKARA

Yazı Kurulu:

Nuri ONAT, Osman Sulhi
AKSU, Nihat ASYALI

Gönderilen yazılar
"Yazı Kurulu"nın
incelemesinden geçer.

Gönderilen yazılar, yayımlan-
sın veya yayınlanmamasın, geri
verilmiyeceği gibi telif ücreti
de ödenmez.

Dergimiz ayda bir çıkar.

Dizgi ve Baskı:

TÖYKO matbaası — ANKARA

YIL : 2

SAYI: 16

NİSAN — 1968

FIATI 200 Kırş.

YILLIĞI : 24 TL.

Basın

ve

Dergimiz

Mehmet Salim ÖZER

İstanbul'da bulunan Millî Eğitim Bakanlığı Basma Yazı ve Resimleri Derleme Müdürlüğünce 31 Aralık 1967 tarihi esas alınarak hazırlanan resmi bir istatistiğe göre Türkiye'de tam 2229 Gazete ve Dergi yayınlanmaktadır. Bunlardan 1099'u Gazete ve 1123'ü Dergidir. 1966 yılında ise 2078 gazete ve dergi yayınlanmaktaydı. Bu istatistikde çıkan dergi ve gazetelerin çıkış süreleri, hangi konuları kapsadıkları belirtildikten başka, her ilde ne kadar gazete ve derginin çıktığı da gösterilmiştir. Bu istatistiğe göre Ankara'da toplam olarak 563 gazete ve dergi çıkmaktadır. Bu gazete ve dergilerden birisi de bizim dergimiz, AĞIN fikir ve sanat dergisidir.

Basın hayatında mümtaz bir yer işgal eden dergimizin dertlerinden bahcedeceğim sizlere. Dergimizin ilk sayısında politik yönü olmayan her türlü yazıların sayfalarımızda yer alacağını sizlere söylemiştik. Ve aynı zamanda güç ve güven kaynağımızın da sizler olduğunu yazmıştık. Geçen sayıda yayınlanan dergimizin Genel Kurul tutanağını da eğer okuduysanız, toplantının esasını dergimiz teşkil etmiştir. Bu toplantıda dergimiz ve yöneticilerinden övgüyle bahsedilmiş, fakat acı olan taraf ta dile getirilmiştir. Acı olan taraf derginin yazı bakımından beslenmemesidir. Bir dergiyi besleyecek önemli kaynaklardan birisinin de yazı öncelikle kaliteli yazı olduğunu siz sayın okuyucularımız her halde takdir edersiniz. Ben, burada eli kalem tutan ve Türkiye çapında ki yazarlarımıza öncelikle seslenmek istiyorum. Çeşitli gazete ve dergilerde tekrar tekrar okuduğumuz o güzel yazılarınızdan bizim dergimiz de nasibini alamıyacak mı acaba? Diğer dergi ve gazetelerden yazı iktibas etmek suretiyle mi dergimizi çıkartalım? Ne dersiniz? Öyle ise tümünüzden sayfalarımızı canlandırarak yazılarınızı bekliyoruz. Burada bu kıymetli yazarların isimlerini vermek istemiyorum. Kendilerini iyi bilirler. Fakat icabederse bu sütunlarda isim vermek suretiyle de bu mukaddes göreve çağıracağımızı bildirmek isteriz.

(Devamı sayfa 29'da)

Ailede Çocuk Eğitimi üstüne

Öğr. TURGUT YAŞASIN

Ailede çocuk eğitimi eş seçimi ile başlar. Ekonomik koşullar elvermediği için ana - baba çalışmak zorundadırlar. Toplumumuzda da, öteki toplumlarda olduğu gibi. Bu durum zorunlu olmakla birlikte, çocuk eğitimi etkilemektedir çoğu kez. Yeni doğan çocuk ana - baba çalıştığı için, ya bir yakınına ya da bir hizmetçiye teslim edilmektedir. Çocuk yetişkin duruma gelip, uygun olmayan bir davranışı görüldüğünde suç kendisine yüklenmektedir. Oysa çocuğun yetiştirilme biçimidir onu bu duruma iten. Bugün mahiyeti bilinemeyen tek sevgidir, anne sevgisi. Biz çocuğumuzu bu sevgiden ayrı tutarsak, ileride göstereceği her türlü davranışı öncelikle kabulleniyoruz demektir. Anne sevgisinden uzak yetişen bir çocuğun, suça dönük bir kişilik geliştirdiği bilinen bir gerçektir. O halde çocuğumuzu usta ellerde eğitmek suretiyle hem ailemizi hem de toplumumuza yararlı bir ödev yapmış oluruz.

Ağlayan çocuğu uyku hâliyle ya da havagazı musluğunu açmak suretiyle uyutmağa çalışan çocuk bakıcıları az değildir. Bazen de anne bilerek çocuğunu sevgisinden uzak tutmaktadır. Vücudum bozulacak diye normal bir karı - koca hayatı yaşayamadıkları gibi, çocuğunu emzirmeyenler yok değildir. Böylece çocuk sonu bilinmez bir ortama itiliyor. Suçluluğun temeli ailede atılmış oluyor.

Çocuklarını göstermelik bir varlık olarak niteleyenler de vardır. Ona seviyeri üstünde şiirler ezberletilir, öyküler öğretilir. Konuklar ya da dostlar geldiğinde çocuk hemen sahneye çıkarılır. Bazı anlamsız toplum kurallarını yapmağa zorlanır. Örneğin: reveranslar, hal - hatır sormalar gibi. Aslında çocuk herşeyi görür ve duyar, ama anlatamaz. O anlatamıyor diye

bilmediğine ya da anlamadığına yormak yanlışır. Gösteriş aracı olarak kullanıldığı bir ortamda çocuk için söylenecek her söz ve her teşvik bir yıkımdır onun ilerisi için.

Öyle ise hiç birşey öğretmeyeceğiz çocuğumuza? Elbette hayır. Ama benim çocuğum resim yapacak diye eline boya ve fırça vermek, alfabeyi baştan sona belletmek körpe zihni körletmekten öteye gitmez. Tomurcuk halindeki çiçeği elimizle açmağa benzer tıpkı bu. Yeni doğmuş bir çocuğu yüz metre koşturmak da bizim elimizde değildir. Tümümüz isteriz üstün zekâlı bir çocuğa sahip olmayı. Ama üstün zekâlı çocuğu taklide kalkarsak, yazık olur normal zekâdaki çocuğumuza. Bazı aileler daha da ileri giderek okuma - yazma öğretmektedirler çocuklarına. Bu yanlış eğitim, meyvalarını çocuk okula başladıktan sonra vermektedir. Öğretmen öteki çocukları, böyle eğitilen bir çocuğun düzeyine çıkarıncaya dek o beklemek zorundadır. Bu durum önceleri bıkkınlık yaratmak, sonraları ise problemlerin içine itmektedir çocuğu. Normal olarak zekâ yaşı 6,5 olması gerekir, bir çocuğun okuyup yazabilmesi için.

Bugün anaokulları 3-6 yaş çocuklarını eğitmektedirler. Fakat oradaki çocuklar ne alfabe belliyor ne de aritmetik öğreniyor. Sadece ilkokula hazırlık yapıyor. El becerileri gelişiyor, şekil ilişkilerini öğrenmek suretiyle zekâsı gelişiyor. Bazı toplumsal kurallar öğretiliyor. Böylece evdeki kusurlu eğitim, ya da çalışan ana-babanın doğurduğu sakınca giderilmeye çalışılıyor. Çocuğa yaşına, gelişimi ne ve zekâsına göre herşeyi öğretebiliriz. Yeter ki acele etmeyip sırasını bekleyelim.

Çocuğa ruhsal bağımsızlığını kazandırmak da en önemli konulardan biridir. Ona bir değer olduğu her fırsatta sezdirilmelidir. Bunun için yaşına göre evde mutlaka bir ödev verilmelidir. Örneğin; babanın paftosunu tutma, ev süpürme, sofraya hazırlamağa yardım etmek, fırına gitmek gibi. Böylece çocuğun, hem kendine güveni artar hem de kişiliği tüm olarak gelişir. Bunun tersine, "sen yapamazsın, elini sürme, kırarsın" sözü onu problemler, bunalımlar içine iter. İnatçı, yalanc, saygısız ve içe kapanık gelişmeğe zorlar. Özellikle anneler bazı durumlarda çocukların işlerini kendileri yapmaktadırlar. Örneğin: elbisesini giydirmek, yemeğini yedirmek, okula götürmek gibi. Bu durum askerlik dönüşüne değin, hattâ evlendiği halde bile sürüp gider bazan. Böyle bir çocuk ruhsal bağımsızlığını kazanamamıştır. Ömür boyu elinden tutacak birini arar. Kendi başına karar veremez. Evlilik hayatlarında bile mutsuz oldukları bir gerçektir. O halde aşırı sevgi ya da aşırı şiddet göstermek yanlış bir eğitim yoludur. Elbette yemeğini bile kendisi yememiş bir çocuktan normal bir kişilik bekleyemeyiz.

Çocuk büyüklüklerinden gördüğü her davranışı yapmak ister. Örneğin: çatalla yemek, masada yemek, kendikendine yemek gibi. Ama biz, "ortalığı kirletirsin, üstüne dökersen, sen yapamazsın" gibi sözlerle bu isteğini engellersek gelişimini de önlemiş oluruz. Eğitim-öğretimde ilgi esastır. Hayat için, gene hayat yoluyla eğitmeliyiz çocuğumuzu. Yani çocuk kendi

hayatını yaşayarak öğrenmelidir. Sırasında başı yarılmalı, kolu kırılmalı, toprakla çamurla oynayabilmelidir. Mahallenin pis çocukları ile oynuyor, elini toprağa çamura sürüyor diye eve kapatırsak kişiliğizliği yanına bir de bençillik duygusunu eklemiş oluruz. Oyuncuğunu, yiyeceğini başkaları ile paylaşamamış çocuğun tam geliştiği söylenemez. Sunul unutmamalı ki çocuk ne kafes kuşudur ne de vitrine konulmuş eşya...

Kısaca özetlemek gerekirse, ana-baba arasında görüş birliği olmalıdır çocuk eğitiminde. Eğer biri tarafından konulan yasak ötekisi tarafından yıkılıyorsa yanlış bir eğitim yolu tutulmuş demektir. Bu durum daha çok büyükanne ve büyükbabanın bulunduğu ailelerde görülür. Kendine güvenen, kendikendine karar verebilen, sorumluluk duygusunu kavramış ve kişiliğini tüm olarak geliştirecek bir ortam hazırlayabilirsek çocuğumuza, A, B, C öğretmekten daha olumlu bir eylemde bulunmuş oluruz.

Teşekkür

AİLE BÜYÜĞÜMÜZ İBRAHİM

BEŞE'NİN CENAZESİNDE BULUNMAK VE DERİN ÜZÜNTÜ-

MÜZE SAMİMİ OLARAK İSTİ-

RAK ETTİKLERİNİ BİLDİRMEK

ALİCENAPLIĞINI GÖSTEREN

ÇOK AZİZ, SAYGİDEĞER VE

CANDAN HEMŞEHRİLERİMİZE

EN DERİN SAYGI VE SEVGİLE-

RİMİZLE TEŞEKKÜR EDERİZ.

BEŞE AİLESİ

KISA-KISA

Dil Bağnazları

ZAFER GENÇAYDIN

"Kızıl sosyalist encekler, şaksakçılar, bozguncular, kundakçılar, züppeler, hainler, zıyırlar," v.b.

Yukardaki sözler, arı dilden yana olanlar ya da arı Türkçeyi konuşanlar için söyleniyor.

Evrım ve yeniliklere uyumda güçlük çekenler yeni durumlar karşısında tedirgin olurlar ve direnç gösterirler. Yeniliklere karşı olumlu tavır takınamayanlar cılızlıklarını küskünlüklerinin ya da kızgınlıklarının altına saklarlar. Bir çıkar yol bulamayınca bunalır, bunalımın verdiği eziklik duygusu hırsla ve kızgınlığa döner. Aklın yerini öznal yargılar ve bencil duygular alır. Akıl durunca da söylenecek söz yoktur, kişi bitmiştir artık. Ve başlar sövmeğe: "kızıl sosyalist encekler, kundakçılar, bozguncular, züppeler, hainler, koministler."

Ö y k ü m s ü

Kimi aydınlarımız:

— Efendim halkımız cahil. Daha demokrasi ile yönetilecek düzeye gelmiş değiliz.

—

— Ahlâk yok efendim. Önce ahlâk gerek. Hırsızlık mı yaptı? Hemen kese-

ceksin kolunu. Adam mı öldürdü? Hemen oracıkta sallandıracaksın.

—

— Ne imiş? Demokrasi varmış.

—

..... (!)

Bir genç geliyor karşıdan, yirmi yaşlarında, Paltbsu omuzunda. Elleri pantolonunun cebini yırtacak sanki. Kaşkolunu omuzundan arkaya atmış, boynunu uzata uzata yürüyor. Boru gibi pantolonu dizlerine kadar çamur. Kaşlarının altında değil üstünden bakıyor sanarsın. Kin yağıyor yüzünden.

Kızıyorum içimden gence. "Şuna bak hele" diyorum, "ilkel herif!.."

Düşünüyorum ben de kızgıyım. Suratımdan düşen bin bölük olur. Yüzüm gergin, kaşlarım çatık.

Bakıyorum asfalt değil de çamur serilmiş dersin, yollara. Kentin yarısının elektriği sönmüş. Her adımımı bir çamur çukuru atıyorum. Durağa yanaşan otobüse saldıranları gözlüyorum, üzüliyorum.

Kolumdaki paketin ağırlığı...

"Bir dilim ekmeğe bağlama beni" diyorum. Ve tüm mutsuzluğumun nedenini, düzensizliğin bilinçaltına ittiği sonuçlara bağlıyorum. Ve de bir doktor düşünüyorum, hastasına "vay seni gidi, niçin hasta oldun?" diyen... Bizim aydın örneği.

Bugün anaokulları 3 - 6 yaş çocuklarını eğitmektedirler. Fakat oradaki çocuklar ne alfabe belliyor ne de aritmetik öğreniyor. Sadece ilkokula hazırlık yapıyor. El becerileri gelişiyor, şekil ilişkilerini öğrenmek suretiyle zekâsı gelişiyor. Bazı toplumsal kurallar öğretiliyor. Böylece evdeki kusurlu eğitim, ya da çalışan ana - babanın doğurduğu akınca giderilmeye çalışılıyor. Çocuğa yaşına, gelişimine ve zekâsına göre herşeyi öğretebiliriz. Yeter ki acele etmeyip sırasını bekleyelim.

Çocuğa ruhsal bağımsızlığını kazandırmak da en önemli konulardan biridir. Ona bir değer olduğu her fırsatta sezdirilmelidir. Bunun için yaşına göre evde mutlaka bir ödev verilmelidir. Örneğin; babanın paftosunu tutma, ev süpürme, sofraya hazırlamağa yardım etmek, fırına gitmek gibi. Böylece çocuğun, hem kendine güveni artar hem de kişiliği tüm olarak gelişir. Bunun tersine, "sen yapamazsın, elini sürme, kırarsın" sözü onu problemler, bunahımlar içine iter. İnatçı, yalancı, saygısız ve içe kapanık gelişmeğe zorlar. Özellikle anneler bazı durumlarda çocukların işlerini kendileri yapmaktadırlar. Örneğin: elbisesini giydirmek, yemeğini yedirmek, okula götürmek gibi. Bu durum askerlik dönüşüne değin, hattâ evlendiği hâlde bile sürüp gider. Bazen böyle bir çocuk ruhsal bağımsızlığını kazanamamıştır. Ömür boyu elinden tutacak birini arar. Kendi başına karar veremez. Evlilik hayatlarında bile mutsuz oldukları bir gerçektir. O halde aşırı sevgi ya da aşırı şiddet göstermek yanlış bir eğitim yoludur. Elbette yemeğini bile kendisi yiyememiş bir çocuktan normal bir kişilik bekleyemeyiz.

Çocuk büyüklerinden gördüğü her davranışı yapmak ister. Örneğin: çatalla yemek, masada yemek, kendikendine yemek gibi. Ama biz, "ortalığı kirletirsin, üstüne dökersin, sen yapamazsın" gibi sözlerle bu isteğini engellersek gelişimini de önlemiş oluruz. Eğitim - öğretimde ilgi esastır. Hayat için, genç hayat yoluyla eğitmeliyiz çocuğumuzu. Yani çocuk kendi

hayatını yaşayarak öğrenmelidir. Sırasında başı yarılmalı, kolu kırılmalı, toprakla çamurla oynayabilmelidir. Mahallenin pis çocukları ile oynuyor, elini toprağa çamura sürüyor diye eve kapatırsak kişiliksizliği yanına bir de beceriksizlik duygusunu eklemiş oluruz. Oyuncaklarını, yiyeceğini başkaları ile paylaşmamış çocuğun tam geliştiği söylenemez. Şunu unutmamalı ki çocuk ne kafes kuşudur ne de vitrine konulmuş eşya...

Kısaca özetlemek gerekirse, ana - baba arasında görüş birliği olmalıdır çocuk eğitiminde. Eğer biri tarafından konulan yasak ötekisi tarafından yıkılıyorsa yanlış bir eğitim yolu tutulmuş demektir. Bu durum daha çok büyükanne ve büyükbabanın bulunduğu ailelerde görülür. Kendine güvenen, kendikendine karar verebilen, sorumluluk duygusunu kavramış ve kişiliğini tüm olarak geliştirecek bir ortam hazırlayabilirsek çocuğumuza, A, B, C öğretmekten daha olumlu bir eylemde bulunmuş oluruz.

Teşekkür

AİLE BÜYÜĞÜMÜZ İBRAHİM

BEŞE'NİN CENAZESİNDE BULUNMAK VE DERİN ÜZÜNTÜ -

MÜZE SAMİMİ OLARAK İSTİ -

RAK ETTİKLERİNİ BİLDİRMEK

ALİCENAPLIĞINI GÖSTEREN

ÇOK AZİZ, SAYGİDEĞER VE

CANDAN HEMŞEHRİLERİMİZE

EN DERİN SAYGI VE SEVGİLE -

RİMİZLE TEŞEKKÜR EDERİZ.

BEŞE AİLESİ

Dil Bağnazları

ZAFER GENÇAYDIN

"Kızıl sosyalist encekler, şakşakçılar, bozguncular, kundakçılar, züppeler, hainler, zıpırlar," v.b.

Yukardaki sözler, arı dilden yana olanlar ya da arı Türkçeyi konuşanlar için söyleniyor.

Evrin ve yeniliklere uyumda güçlük çekenler yeni durumlar karşısında tedirgin olurlar ve direnç gösterirler. Yeniliklere karşı olumlu tavır takınamayanlar cılızlıklarını küskünlüklerinin ya da kızgınlıklarının altına saklarlar. Bir çıkar yol bulamayınca bunılır, bunalımın verdiği eziklik duygusu hırsla ve kızgınlığa döner. Aklın yerini öznel yargılar ve bencil duygular alır. Akıl durunca da söylenecek söz yoktur, kişi bitmiştir artık. Ve başlar sövmeğe: "kızıl sosyalist encekler, kundakçılar, bozguncular, züppeler, hainler, koministler."

★

Ö y k ü m s ü

Kimi aydınlarımız:

— Efendim halkımız cahil. Daha demokrasi ile yönetilecek düzeye gelmiş değiliz.

—

— Ahlâk yok efendim. Önce ahlâk gerek. Hırsızlık mı yaptı? Hemen kese-

ceksin kolunu. Adam mı öldürdü? Hemen oracıkta sallandıracaksın.

—

— Ne imiş? Demokrasi varmış.

—

.....(!)

Bir genç geliyor karşıdan, yirmi yaşlarında. Paltosu omuzunda. Elleri pantolonunun cebini yırtacak sanki. Kaşkolunu omuzundan arkaya atmış, boynunu uzata uzata yürüyor. Boru gibi pantolonu dizlerine kadar çamur. Kaşlarının altında değil üstünden bakıyor sanarsın. Kin yağıyor yüzünden.

Kızıyorum içimden gence. "Şuna bak hele" diyorum, "ilkel herif!.."

Düşünüyorum ben de kızgınum. Sura-tımdan düşen bin bölük olur. Yüzüm ger-gin, kaşlarım çatık.

Bakıyorum asfalt değil de çamur serilmiş dersin, yollara. Kentin yarısının elektriği sönmüş. Her adımımı bir çamur çukuruna atıyorum. Durağa yanaşan otobüse saldıranları gözlüyorum, üzülüyorum.

Kolumdaki paketin ağırlığı...

"Bir dilim ekmeğe bağlama beni" diyorum. Ve tüm mutsuzluğumun nedenini, düzensizliğin bilinçaltına ittiği sonuçlara bağlıyorum. Ve de bir doktor düşünüyorum, hastasına "vay seni gidi, niçin hasta oldun?" diyen... Bizim aydın örneği.

Bir Görüş

ÜLKÜ SOYLU

Kimi düşünürler "İnsan, düşünen hayvandır" demişler. Kimisi de "Gülen hayvan..."

Bana göre de "İnsan, yardımlaşan hayvandır. İnsanlık, en çok yardımlaşma duygusunda kendini gösterir. Kişi oğlu düşünmeyi ve gülmeyi ne denli öğrenirse öğrensın, kendinden başkalarını düşünmeyi öğrenmemişse ona "tam bir insan" diyemeyiz.

Yardım duygusu öyle bir duygudur ki gelişmesi paraya, pula, özel bir eğitime ya da doğuştan gelen özelliklere bağlı değildir. Kişi, bu duyguyu iradesini zorlayarak, kendi başına da öğrenebilir. Bu duygunun büyüklüğü de bundan gelir. Onun için, insanın en çok övünebileceği niteliği olmuştur yardımlaşma duygusu.

Ancak, benim bugün üzerinde durmak ve okuyucularıyla düşünmek istediğim konu, insanda yardımlaşma duygusu değil de Ağnılda yardımlaşma duygusuydu. İstedim ki okuyucularıyla başbaşa verip, bu açıdan kendimizi değerlendirelim.

Ağnılı yardımsever midir? Bu soruya evet demek geliyor içimden. Ama ikinci bir soru çıkıyor karşıma: Niçin evet? Ağnı'na gelen yabancılar bu ak topraklı kasabada büyük bir ilgi ve güler yüzlülük buldukları için, evet... Ağnılı yoksullar, yaşlılar, hastalar, el açmak zorunda bırakılmadıkları için, evet... Ağnı Derneği gibi bir dernekleri olduğu için ve Hayırseverler derneğini kurmuş oldukları için, evet...

Görülüyor ki Ağnılılar özlelerindeki yardımseverlilik tutkusunu geliştirdiklerini birçok eylemleriyle ispat etmişlerdir. Ancak, bu konuda Ağnılı'nın eksik bir ya-

nı vardır... Yardım duygusu bize öylesine doğal, olağan görünür ki yardım yapan kişi karşısında çok kez gerekli tavrı takınamayız. Ona bir teşekkürü bile unuttur da yardım şeklini ince ince eleştirmeye kalkarız. İşte bir örnek, Şeref Bey... (Şeref Hocaoglu)

Bu saygı değer hemşerimiz başarılı ve olgun tutumlarıyla hükümet dairelerindeki basamakları bir bir çıkmış ve bugün, bu basamakların en yükseği olan Anayasa Mahkemesi üyeliğine varmıştır.

Bulunduğu her basamakta Ağnı ve Ağnılı için elinin kolunun yettiği kadar çalışmıştır. Öyle ki başı biraz darda kalan her Ağnılı, yakın ahablığı olsun olmasın ona koşmuştur. Ve Şeref Bey bir hıızır gibi yetişmiş, birçok kişinin, birçok problemini çözmüştür.

Devlet dairelerindeki nüfuzunu kişisel çıkarlarına harcamak dururken hemşerileri uğruna seferber eden ve hiç bir karşılık beklemeyen bu mütevazı büyüğümüzün adını Ağnı'daki her gelişmenin başında görürüz. Ağnı'nın kaza olmasından tutun da bir ortaokula, bir Akşam Sanata, bir Eğitim merkezine kavuşmasında hep onun payı vardır. Yoksullarımıza ayakkabı, ceket, palto bulan da odur, maas bağlatan da...

Biz ne yapmışızdır onun bu iyiliklerine, gayretlerine karşı? Oturmuş, kime ne verildi, kime ne verilmedi diye konuşmuş, yapılanları azımsamış, küçümsemiştir...

Hele O Eğitim Merkezi Binası için söylenenler.., Sanki Genel Bütçeden Ağnı için ayrılmış binlerce lira varmış da bu

(Devamı sayfa 29'da)

Dergi ve Çıkan Yazılar Üzerine

İSMAİL BEYDEMİR

Bir süreden beri Dergi'mizin durumunda bir değişim oldu. "Bölgelik niteliğinden çıkarılıp, başka yerlilerce de okunabilir bir dergi durumuna getirilmesi" sloganını duymaktaydık. Bu günlerde bu aşamaya ulaşıldığını sanıyoruz. Dergi'de bilimsel yazılardan tutun da, siyasilik tüten ince işlenmiş politikaya dek eksiksizlik durumu belli olmaya başladı.

Önce kendi görüşümü belirtelim. Dergi'yi yöneten sayın ve sevgili hemşerilerim; Dergi'yi ne etseniz bölgelikten çıkaramazsınız, çünkü adı AĞIN'dır. Hiç bu adda Türkiye çapında, yahut daha geniş alana çağırıcı bir dergi olabilir mi? Kaldı ki daha eski, daha köklü, daha ele ve dişe değer yazarları olan ne dergiler var ki, bunların yanında hangi aşamayı amaç tutarsanız tutun, ulaştığımız yerde en geride kaldığınızı göreceksiniz. Öyle ise, bunun kaçınılmaz sonucu, AĞIN'ın bölge dergisi olduğunu açıkça kabul edip, buna göre yönetilmesidir. İçinde özellikle, Ağın'ın sorunları yer almalı; ama üzerine çok söz söylebilecek bir yapının ve yapıcılarının reklâmına kaçılmamalı, çünkü politika olur. Bu konuda susuyorsak, bu yapının Ağın'daki sosyal dengeyi ne denli sarsdığını bilmediğimizden değildir. Bu konuda kimseyi yermiyorsak, müze niteliğini çoktan bulmuş eski bir okulumuzun yıkılmasının nedenlerini anlamadığımızdan değil. Yine de; yapanlara ve yaptıranlara sağolun diyoruz ama, bu; bizim bu yapı için Ağın'da kopan bölücülük kıyametinin köklerini bilmememizden de değildir. Çok güzel oldu bu yapı, sağ olan, var olsun ama, rica ederiz örtün de bu artık uyusun.

İkinci olarak Ağın'da bir burjuva soyunun övgüsü tutturuldu. Mutasavvıf olduğu bildirilerek bir örnek verilemeden, anladığımız tasavvuf bilgisinin bir belirtisi

sini ne bulduk, ne de böyle bir izi Ağın'da bulunduğumuz sürece görebildik. Açıkça salt bir övgü niteliğinin içinde dolaşılıp, halk üzerine çevrilmesi gereken gözlerin şaşırtılmasına girdiğini anladık. Tahtasız hocamız hakkındaki yazı dizisi, hele kendi elinden çıkmış olması yönünden, çok değerli bir hizmettir. Bunun için bu yazıyı hazırlayanlara candan teşekkür ederken, halk ağzında değerini ve büyüklüğünü kendi gücü ile kabul ettiren Hoca'mızın, illâ da bir burjuva imiş gibi Abdullah Lütfi diye tanınmadığı adı ile yazılmasını yersiz bulmaktayız. Bu eksiklik adı verilen Okula da geçirilmiş, ben de bu kimin adı diye sormak zorunda kalmıştım. Rahmetli Saniye Hanım Hocaya bu konuyu sorduğumda, kendi isteği dışında, yalnız olurunun alındığını duymuştum. Buna bal gibi TAHTASIZ ilkokulu denilebilirdi. Rahmetli kendisi bile bu lakattan gocunmazmış, kaldığı şimdiki son torunları bundan hiç alınmazlar. Saadettin ağabeyimizi tanıyanlar buna hak verirler. Aslında bu ad, onu kendilerinden görmeyen burjuva özentisi içinde olanlarca kinaye olarak verilmiş, akıllarınca küçümsemişlerdir. Halk kendinden olan değeri ne adda olursa olsun bağrına basmasını bilmiştir, üst tarafı lâftır bunun.

Üçüncü olarak son günlerde bütün yazıların bir kalemden çıktığını, aman Dergi'yi sapıklara kaptırmayın diye kıyamet koparan bir ortamda bulduk. Çokça şunu düşündük: Hani bu dergi politik yazılara kapalı idi, hani bölücü düşünceler girmeyecekti bu dergiye. Ne oldu baylar, bu görüşünüzden vaz mı geçtiniz, yoksa hatırlı hemşerimizin kırılmasını mı uygun görmediniz. Tutun da şu son sayıdaki Dernekler hakkındaki yazıyı bir kez daha o-

(Devamı sayfa 29'da)

Gölgeler Yolumu Kesti

Şimdiye dek hepsi kırıldı
elimde kalan bu son testi
içine umutlarımı doldurmuşum bir bir
nerede mutluluk, nerede aşkım?
boşuna aradım bugüne dek
her defasında gölgeler yolumu kesti
usul usul geri döndüm hep
ve belkilerle gökyüzüne kaldırdım ellerimi
umutlarım cüce, umutlarım darmadağın
oysa beni iten, çekip götüren
bir sesti
o sese yükledim dertlerimi
ne yazıkki gölgeler
hep gölgeler yolumu kesti
geri döndüm haykırdım:
"nerede mutluluk, nerede aşkım?"
yankılar çınladı kulaklarımda
ve her defasında kendi sesimi dinledim
"nerede mutluluk, nerede aşkım?"
dizlerime vurup vurup geri döndüm
oysa sevmiştim
oysa umut doluydum...

.....
.....
Biliyorum şimdiye dek boşuna aradım
mutluluğu
biliyorum işte şimdi kırılacak
elimdeki bu son testi
ve hep aynı bahaneyi uyduracağım yine
"gölgeler" diyeceğim
gölgeler yolumu kesti...

GÜVEN ÇELİK TEN

Zavallı Aslan

Müthiş pöhlavracı iki veteriner, yolda gide-
rek konuşuyorlar. Biri:

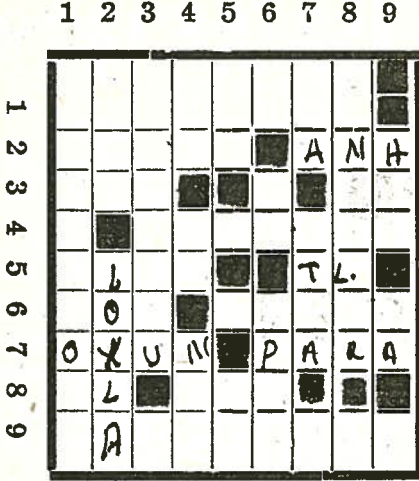
— Azizim geçenlerde bir ameliyat yaptım.
Ama keşke yapmasaydım.

— Neden?

— Neden olacak. Şehrımızde bulunan sır-
kin aslanı getirdiler. Midesinde müthiş çarp-
malar oluyormuş. Hemen yatırıp midesini aç-
tık. İçinden terbiyecisi çıktı. Adam kendisine
geldikten sonra elimi ayağına öptü. İlk önce
kendisini kurtadım diye sandım ama değilmiş.

— Ölmemiş mi? Öyleyse sana neden teşek-
kür ediyormuş?

— Hayır. Daha da kötüsü. Aslan, kendisin-
den evvel karısını da yutmuş. Dirlik edememiş-
ler. İşte teşekkürü bunun için.

BULMACA

Derleyen: Nurettin SARIOĞLU

SOLDAN SAĞA :

1. Ağın'ın özel oyunlarından biri, 2. Bir
dinin inanılan esasları. Valide, 3. Bir emir.
Bir hayvan (Argo), 4. Mahalli dilimizde
bir çalgı aleti, 5. Avadan. Paramızın rum-
zu, 6. Ağın'da su kabı yerine kullanılır. A-
ğın'ın özel yemeğidir, 7. Temsil. Zengin-
lerde çok bulunur, 8. Tersi bir sıfat eki.
Amca, 9. Zorla almak.

YUKARIDAN AŞAĞIYA :

1. Zevki düşük olan, 2. Yapma. Tersi
rakıda bol miktarda bulunur, 3. Tesadü-
fen, 4. Tersi bir hayvan yuvası. Köpek. As-
rımızın uçağıdır, 5. Bir hayvan. Tersi bir
emir, 6. Bir olayı hatırlatmaktan emir.
Tersi kışın olur, 7. Tersi kısa zaman veya
bir emir. Bir emir, 8. Âbide (çoğul), 9.
Ced. Tersi keklik bu cins kuştur.

Geçen Sayıdaki Bulmacanın Çözümü

SOLDAN SAĞA :

1. ARISTAK — İP, 2. KINA — RAKI, 3. ISA-
DOZÜĞ — Ş, 4. T — I — ATA — P, 5. MAH-
RAMA — YI, 6. ANA — R — TRAŞ, 7. L —
I — A — Mİ, 8. LEÇİ — E — MAK, 9. OLİ-
KASMA, 10. TİK — RİAYET.

YUKARIDAN AŞAĞIYA :

1. AKITAMA — LOT, 2. RIS — AN — ELİ,
3. INA — HALÇİK, 4. SADIR — İK, 5. T —
O — ARI — AR, 6. A — ZAM — ESİ, 7. KRÜ-
TATA — MA, 8. AGA — R — MAY, 9. İK —
YAMA — E, 10. PIŞPIŞİK.

Migren ve Psikopatolojisi

Dr. MELİKE ODMAN

(Geçen sayıdan devam)

MİGRENLİ HASTALARDA ŞAHSİYET YAPISI VE PSİKODİNAMİK FAKTÖRLER :

Liveing, 1873'de nöbetlerin ortaya çıkışında ruhi faktörlerin öneminden bahsetmiştir. Migrenli hastaların şahsiyet yapısını ilk defa psikanalitik bakımdan inceleyen Touraine ve Draper olmuştur. Wolff da 1937 - 1940 arasında 64 vakayı şahsiyet bakımından araştırmıştır. Migrenli hastaların ekserisinin çocukluk dönemlerinde zayıf, hassas bünyede oldukları tespit edilmiştir. Bazan bu bünyede olmamalarına rağmen aile tarafından böyle muamele görürler. Bu çocuklar ekseriya utangaç, söz dinler, terbiyeli, tenakuslu, ciddi ve vazifesinastırlar. Şahsiyetlerinde uysallıkla, inatçılık beraber görülebilir. Annelerine çok bağlı oldukları görülür; ihtirash, zihinleri bir gaye ile meşgul, titiz ve vazifelerine çok bağlıdırlar; görünüşleri derli toplu ve intizamlıdır. Mesuliyet yüklenmelerine rağmen bazan bunun altından kalkamazlar. Kompulsiv ve başarı için yetersiz kapasiteli olarak tarif edilebilirler. Dakik olmaya gayret ederler; lâkin bazı migrenlilerde bilâkis bir nevi tembellik ve yapılacak işleri tehir etme temayülü çok görülebilir. Bunun sebebi de aşırı titiz ve dakik olmalarının bir sonucudur. Umumiyetle bu kişiler muhitlerine tahakküm etmeyi severler; fakat kendileri tahakküm altına girmekten hoşlanmazlar. Ekseriyetle kendi işlerini kendileri görür; fakat nöbetler esnasında bitmek tükenmez bilmez ihtiyaçları ile etraflarını rahatsız ederler. Rijiditeleri barizdir; başkalarının hatalarını ve zaafalarını kolay kabul etmezler. Wolff'a göre bu ruhi

özellikler migren için patognomonik olmadığı gibi; yalnız migrende de görülmezler. Wolff'un üzerinde durduğu bu şahsiyet yapısı migrenin kolayca yerleştiği bir zemin teşkil eder. Aynı zemin muhtelif predispozisyonlu şahıslarda hipertansiyon, astma ve mide ülseri gibi hastalıkların ortaya çıkmasına müsaittir. Bu ruhi yapı ifrata kaçtığı taktirde psikonevroz teşekkül edebilir. Halen çözülmemiş bir mesele de migrenin bir psikonevroz mu, yoksa psikonevrozla birlikte olan bir hastalık mı olduğudur. Esasen psikolojik noktadan baş ağrılarında daimî olarak bir iç gerginliği mevcuttur.

Baş ağrısı ile birlikte geçici depresyon, anksiete, sosyal hayattan çekilme, iritabilite, isteksizlik, sorumlulukları kendi üstlerinde farzetme, muhakeme fakirliği, impulsivite, destrüktivite de görülebilir. Migrenli hastanın şahsiyeti nörotik bir karakter olarak vasıflandırılabilir. Bunlarda bariz bir ruhi muvazenesizlik, depresyon, seksüel inhibisyonlar görülür. Migrende görülen titizlik, anneye bağlılık husumet hisleri, vazifeye bağlılık özellikleri baş ağrısı çekmeyen insanlarda da görülebilir. Lâkin analistlere göre muayyen bir muhitte; belirli psikodinamik faktörler altında migren ortaya çıkabilir. Bunlar doğum, çocuk bakımı, fazla çalışma, menepoz, fakir yaşama şartları olabilir.

From - Reichmann'ın çalışmaları da göstermiştir ki, migrenliler ailevi hünerlerine fazla değer veren, geleneklere bağlı eski aile fertleridir. Bu aileler davranışlarında rijit formlar olan direkt ve verbal agresyonu inkâr eden ve ailevi standartları karşılamakta başarısız olan fertlerini şiddetle cezalandıran kişilerdir. From - Reichmann'a göre bu ailelerin migrenlile-

ri ihtiraslı ve fazlaca rekabetçi kimselerdir. Bir ebeveyne veya hörmət edilen sevilen bir şahsa karşı derinde repressé ve introjecte edilmiş hostiliteleri vardır. Migrenliler daima şuur altındaki hostilite ile mücadele halindedirler. Şahıs, interpersonal yaşantılarında früstüre, kırgın, şiddetli hostil ve öfke içindedir. Nasıl ki histirik, obsessiv, kompulsiv, depandan, şizoid, paranoid, siklotimik şahsiyetler değişik durumlarda, değişik noktalarda hostilitelerini bir defans veya aksiyon olarak açığa çıkarırlar. Migrenli kişide ise şiddetli bir öfke ve bu emosiona iştirak eden sebrebro - vasküler bir reaksiyon bahis konusudur.

Migren nöbeti, motoraktivite, emosyonel deşarj, verbalizasyon veya herhangi somatik bir çıkış noktası bulamıyan hostil duygulara karşı şahsın verdiği bir cevaptır. Bu öfke hastanın zihninde kelimelerle veya davranışları ile ifade edilemez. Ufak tefek can sıkıcışeyler, engellemeler ve kırgınlıklar baş ağrısının başlamasına sebep olurlar. Hostil duygular, repressé homisidal dürtülerin yerini alan bedbahtlıkla birliktedir.

From - Reichmann'ın raporlarına göre bu hastalar nefretle dolu oldukları şahsın başını ezmeyi düşünürler. Bu durumda baş ağrısının köklerini, düşmanı imha etmek üzere serobrovasküler, boyun, baş, kafatası dokuları ve duyu organlarının müstereken verdiği fizyolojik cevaplarda aramak gerekir. Bu anormal fizyolojik cevaplar, düşmanı imha aktinin önlemek için gereklidir ve bu aktin inhibe edilmesi ile ortaya çıkarlar. Hasta düşmana karşı kontrolü ve geri çekilmesi mümkün olabilecek bir atak hazırlar. Şiddetli bir öfke reaksiyonu ile kendisini kontrol etmekte güçlük çektiği destructive ve hostil duyguları arasında bocalamaktadır. Hasta kendisini kaatil namzedi olarak görür ve ölüm cezasına çarpılmış veya elektrikle idama lâyık olduğundan ötürü kendini teh-

likede hisseder. Baş ağrısı homisidal hücum karşı ikaz edici bir işarettir. Hastanın cevabı sanki bu hücum olmuş ve ümit ettiği cezaya çarpılmış şeklindedir. Baş ağrısı cezayı temsil eder (Ben kaatilim ceza gerekir şeklinde). Bu ise hakikî ölüm ve hakikî cezayı önler. Seyrek olarak hakikî olabilecek öldürücü impluslar raporlanmıştır. Smith, şiddetli baş ağrısı olan ve kontrol edilemeyen bir öfke neticesinde öldürücü bir saldırı yapan erişkin bir katilden bahsetmektedir. Hostilite ile ilgili olarak bir misal vermek isterim: 25 yıldan beri migreni olan genç bir hanım bütün araştırmalara rağmen baş ağrısının sebebi bulunamamış; nihayet hastanın açıklamasından 13 yaşında iken kendisine tecavüz eden erkek kardeşin hostilite kaynağı olduğu anlaşılıyor. Analitik incelenmesinde, gerçekte kendisi iki yıl insect münasebete mücadele etmiş olduğundan, erkek kardeşten çok kendisine hostil olduğu anlaşılmıştır. Fakat bu kötü yaşantısında kendisini suç ortağı olarak kabul etmemektedir. Semptom olarak da migren nöbetleri ortaya çıkıyor.

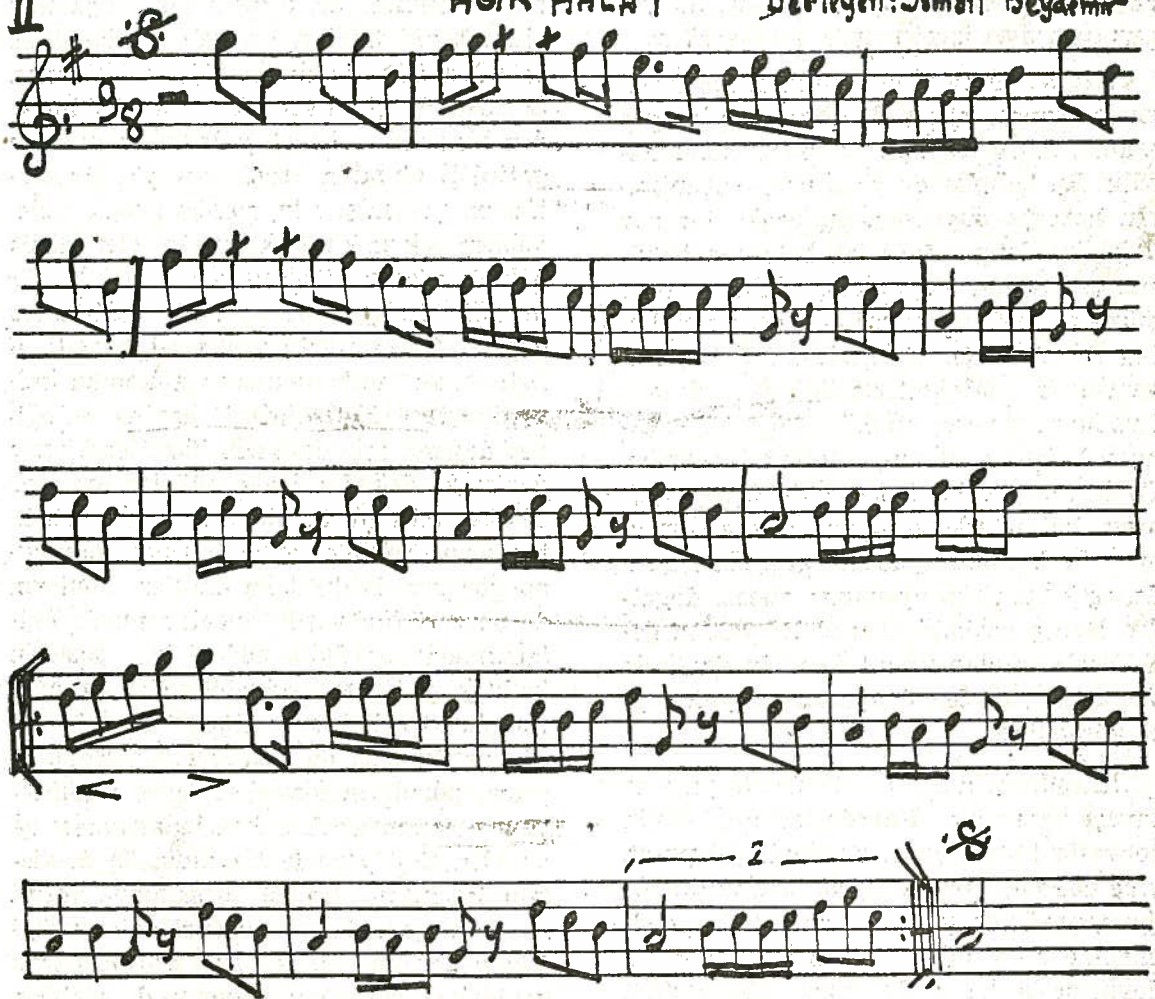
Baş ağrısı muntazaman tatil, hafta sonu v.b. zamanda olduğunda, stress'li bir interpersonal duruma tesadüf etmektedir ki burda da hasta sevilmesi ve hörmət edilmesi gereken şahsa karşı hostilite ve kırgınlık hislerini bastırmakta güçlük çekmektedir. Meselâ: Hasta, hafta içinde çalışmaktadır, memnundur ve karısından uzakta ve onunla birlikte iken ne kadar sıklığının düşünmemektedir. Hafta sonunda eşler birbirlerini buldukları zaman ağrı gelişmektedir. Çünkü evliliğin gerektirdikleri ile karşı karşıya bulunmaktadır. Burada baş ağrısı ayrıca sekonder fayda temin etmektedir.

(Devamı gelecek sayıda)

II

AĞIR HALAY

Derleyen: İsmail Beydemir

MÜZİK ÜZERİNE

Hazırlayan: İSMAİL BEYDEMİR

(Geçen sayıdan devam)

Halkla sarayın kopmuş olması sonucu, dil ve müzik yönünden Ulusumuzun yıkımına gidilmiş, bu iki temel taş da halkın koruyup yaşatmasına bırakılmıştır. Türk halkı böylece kendini yönetenlerin düşmanlığı içinde günümüze getirdiği iki temel ilkedен konumuz olan Müziğini, korumuş geliştirmiş, duygularını boşaltma aracını yok etmemiştir. Yok etmek el-

betteki söz konusu olamaz ama, bozulmasını sağlamak kahramanlığını da inkâr edemeyiz.

Müzikte temel öğenin yaşantı olduğu nu söylerken, yaşantıyı olağetiren ortama da bir göz atmamız yerinde olacaktır. Müzik derken, bunu yukarda yalnız ses olarak anlattık ki, bu doğuşun anlatımıdır. Elbette ki günümüzün müziği yalnız ses (yani ezgi) değildir. Bunu daha güzel ve

hoşagider duruma getiren ritmi de incelememiz gerekecektir. Böylece ezgi ve ritimden olagelen müzik üzerinde bundan sonra birlikte söz edeceğimizden, bu iki yapıyı ayrı ayrı incelememiz gerekecektir.

Ezginin buraya dek yapılan incelemesinden sonra, ritmin de durumuna bir göz atalım. Ritim ezginin kalıplara konulmasıdır. Bu kalıplar da yine insan yaşantısının hareket duygusundan başka bir şey değildir. Hangi yönünden bakılırsa bakılsın, yaşantının uygulanış anlatımı olan müzikde, ezgi; sevgi, ızdırap, neşe gibi dıştan gelen esinlenmeyle, ritim ise, yaşantıya verilen hareketlerle ilgilidir. Yaşantıya hareket veren en önemli öge de, yaşanan bölgenin iklim ve tabiat yapısıdır. Çölde yaşayan bir insanın tabiatla çatışması, kutuplarda yaşayan insanın çarpışması ile bir olamayacağı gerçeğine göre de, açık bir ritim ayrımının olması doğaldır. Bunca uzaklıklardan daha yakına getirilecek oranlamamızı, Anadolu üzerinde de yapar, yine de çok açık ayrıntıyı kolayca görebiliriz.

Karadeniz'in hırçın sularında yaşama savaşı veren bir Karadenizli ile, ölgün verimsiz topraklarda, ne denli çalışırsan yine de kendi verimi ile aç bırakan ak Ağın toprağında yaşama savaşında yenilmişlikle bükmuşluk tüten Ağınlının, ritim duygusu başka başka olur. Karadenizli kısa sürelerin fırsatını kollayan bir çabukluk içinde hareketli, Ağınlı ise, iş olacağına varır bıkkınlığı içinde, ağır, küskün bir ritme gitmiştir. Bu, nereden örnek alırsak aynı sonuca ulaşılan bir kural niteliğinde bir gerçektir. Bununla birlikte, ezgi ve ritmin yaşantı ile olan kesin ilişkileri birbirine o denli kaynaşır ki; ağırlıklı bir ezginin, zıplatma ritminde kullanılması olmaz. Aslında, her ikisi de duygu boşaltma olmasından, esinlenen olanak neyse, duygu da o paralelde ezgilenip, o paralelde ritimlenir. Müzik tekniğinin bilicileri, bunu bilgileri ile, halk müziği ile uğraşanlar da, doğal edingileri ile yaparlar. Her hangi kolda olursa olsun, başarılı bir beste, bu iki temel öğeyi birleştiren bestedir.

Müzikde ezgi ve kalıptan başka, daha çok ezgiyi sömüren üçüncü öge de, sözdür. Müzik incelemesi içinde sözün yeri olmaması gerekirse de, o denli bir alışkanlık olmuştur ki, bunları ayrı görmek bugünkü topluluk için artık mümkün denilemez. Söz aslında güzel sanatların şiir bölümünden bir nendir. Ancak yılların, yüzyılların getirdiği akımlar, toplumu öyle alışkanlıklara getirmiştir ki, sözsüz müzik dinleyebilen pek az kimse kalmıştır. Her müzik dalında sözsüz müzik vardır. Ancak bu tür müziğin dinleyicileri ayrı bir eğitimden geçmesi gerekir. eğitim deyimi, burada alıştırmak (salt alıştırma) anlamına kullanılmıştır. Müzik türleri üzerindeki eğitim deyimi, aslında bizim kabullendiğimiz deyim de değildir. Halk müziği üzerinde sözsüz müziğin örneklerini araştırırsak, bunların özellikle, oyun havaları olduğunu görürüz. Belki daha önceleri bunların da birer sözleri vardı; ancak zamanla kullanılmada pratiklik nedeni ile, sözlerin kalktığı da tahmin edilebileceği, çalıcıların olanaksızlıkları sonucu, zamanla sözün unutulması da mümkündür. Daha açıkça, çalıcıların sözleri söyleyecek kimseye yer verememesi, imkân bulamaması da olabilir. Çok yerinde bir iddia ile denilebilir ki, insan ezgi ile boşalmaya yetinmiyerek, ezgi ile tam değerlendiremediği duygu boşaltmasını, sözden yararlanarak yapmak zorunluğunu duymuş da olabilir. Ancak, öyle yahut böyle, her durumda da, söz müziğin sömürgenidir. Kendi kendine pek parlak olamayacak nitelikteki bir söz dizisi, bindiği bir ezgi ile, kendini dinlenir bir duruma getirebilir. Sözün de ezgi gibi boşalma aracı olduğunu söyledikten sonra, bunun da yaşantı ile olan derin ilgisini yine açıkça her yerde görmek kolaydır. "Gelse o şuh meclise" diyen bir saray yaşantısı ile, "pilâv pişirdim yavın - üstüne kırdım soğan" diyen Anadolu'lu yoksul halkının yaşantısını oranlamak yerinde olur. Bu açıklık içinde, sözün de yaşantı ile olan derin ilgisi tamamlanmış olmak tadır. Aslında söz, yarı şiir, koşma, güzelleme gibi diziler, halkın yaşantısındaki deyişlerdir. Bunları müzikle, yani ezgi ile

söyleyebilenler, Anadolu'da halk ozanları adı ile başka bir değerde tutulmuşlardır. Bunların sanat yönü üzerinde konuşmak ayrı bir konudur. Burada ancak sözle yagantının derin ilintisini incelemekteyiz. Nenem, camı sıkıldıkça "dağlar, dağlar" diye inlerdi. O çocukluk yaşında, Osmanbaşına bakar da, acaba nenem bu dağdan ne ister ki diye düşünerek, bir şey çözümleremezdim. Daha ileri yaşında, Pireli baci'nın, oğlu Recep'in askerden gelişine tanık oldum. Kadıncağız bu muştuluğunu yine dağlara çağırıp, "dağlar Recebim geldi, dağlar" diye ünlmesini yine de anlayamamıştım. Çok sonraları bildim ki, elinden tutulmayan, derdini kimse ile paylaşamayan, hepsi birbirinden dertli ve yoksul, birbirine bir tesellisi olamamasından, tabiatla, dağlarla dertleşmektedir. Bu durum gamda, sevinçde hep böyle gitmiş. Sevmiş, sevdiğini dağlara çağırmış, ağlamış yine dağlarla ağlamış. "Tutam yar elinden tutam, çıkam dağlara dağlara", "büyük cevizin dibi", "bahçeye indim de, taş bulamadım" gibi bu örnekleri çoğaltmak mümkündür.

Sözle ezginin bir arada olması ne denli bir güzellik olursa olsun, sözün ezgi'yi sömürdüğü gerçeği değişmez. Ancak bu gün için bu anlam çoğu kimselerce, artık normal sayılmış, hattâ sözsüz ezgiye değer verilmez, olamaz bile denilmiştir. Sözsüz müziğin olmayacağını inanesini yine Ağın'dan vermek mümkündür. Lal Memedi biliriz. Çocukluktan kulağında kalan, bu gün kullanması mümkün olamayan duyma ve söyleme eylemini bu yolda kullanır. Türkü söyler, duyanlarımız bilirler bunu. Memet, türküsünü "Davammıdı, topalat baci va va" diye bir sözle söyler. Ben çok sordum, koşduğu bu sözünün bir anlamı yok. Kendisi düşüncesinde de böyle bir nitelik koşmamış bu kelimelere. Ancak, ezginin sözsüz söylenemeyeceğini duygusal olarak böyle kavramış. Bu konuşamayan bir kimse için böyledir ama, konuşanların da açık bir düşünce örneğini olagetirmektedir. Daha eski bir örneği, sayın arkadaşım Niyazi Gençosmanoğlu'ndan duymuştum. Yaşlı bir Ağınlı' kadın komşusu, Ni-

Şaka Bilmece Bulmaca

Dilimizle Türkçe bilgi yarışması

(Anlayan anlamayana anlatsın)

1. Guggulik, 2. Dulpile, 3. Halçile, 4. Gı-cirik, 5. Buzbulık, 6. Bızılık, 7. Bilulik.

Yukarıda yazılı kelimelerden birer cümle yaparak idaremize gönderin. Yarışmaya katılanlar arasından, 1. ye ağırhava, 2. ye Tırnanna, 3. ye koloyunu oyunlarının bozulmamış şekliyle esas figürleriyle öğretilecektir.

Derleyen
İbrahim Türker

Bu kelimeler mahalli terimlerimizin unutulmaması için titiz araştırma ve yorucu çalışma sonunda elde edilmiştir.

yazi'ye dert yanarak, şimdiki türkülerin ve deyişlerin eskiden olmadığını, ancak bütün ezgileri ve türkülerin sözlerini kendilerinin yaptığını söylemiş. Bunların neler olduğunu da anlatarak; "bir peğde kızlarla oynadıklarında, elele tutuşmuşlarken, bir ezgi ile dönüyorlarmış. Bu arada arkadaşlarının biri yerde bir delik görmüş. Pö deliğine bakın, diye ezgisine bir söz koşmuş ve o günkü türkülerini müziklerini bu sözle sürdürmüşler, şimdiki-lerin bunca ezgi ve sözleri nereden bildiklerine şaşarmış kadıncağız". Sonuç olarak, müzikte üç temel ögenin bu gün için geçerliliği vardır. Bunlar; ezgi, ritim, sözdür.

(Devamı gelecek sayıda)

Sevdim Ama

Karşılığı

Ne Oldu ?

GENE DE :

Sen beni ister sev, ister sevmek

Ben seni seviyorum ya...

Seni aramak, günlerce aramak
Karanlık gecelerinde yanında olmak
Dünyada mesut, kıyamette toprak
Gene seninle olmak sevmek isterdim.

★

Neyim kaldı sana vermediğim
Gecelerim mi, gündüzlerim mi neyim?
Tek yerim kalmıştı "Kalbim"
O da senin olsun, görmek isterdim.

★

Verdim gecelerimi hayâllerine
Boyadım dünyayı gözlerinin rengine
Mesut olmak ümidiyle sözlerine
İnanmıştım, inanmamak isterdim.

★

Günlerin değiştirdiği insan,
Üzülmez misin, şu gönül ağlarken kan,
Karşılıksız sevgi budur, inan
Seni, önce tanıdığım gibi görmek isterdim.

★

Verdin Dünder herşeyini ona
Neyin kaldı benliğinden sana
Taddın ızdırabı kana, kana
Az da olsa mesut olmak isterdim...

AHMET NİHAT DÜNDAR

HASRET

*Bahar yeli tütem tütem,
Yeşillikler içindedir.
Çiçeğini açan badem,
Mutluluklar peşindedir.*

★

*Tozlu yollardan geçenler,
Soğuk sulardan içenler,
Rüzgâra göğüs açanlar,
Yine aynı biçimdedir.*

★

*Çeşme başında yattığım,
Soğuk suya dut kattığım,
Hırsız polis oynadığım,
Yurt hasreti içimdedir.*

★

*Toprağın kokusu güzel,
İbibikler söyler gazel,
Eski vatan dese de gel,
Gelme yolu geçimdedir.*

MEHMET EROL

SENİNLE

Üzülme sevgilim sabret, hele...

Bir mektup daha yazacağım,

Bestesi aşk, güftesi mutluluk kokacak.

Kalbimin atışını duyacaksın,

Sayfa sayfa, satır satır...

İmzaman üzerinde buluşacağız,

Ve seninle, sonsuza değin, mutlu olacağız..

Güngör NAMAL

Ak Kentin Kara öyküsü

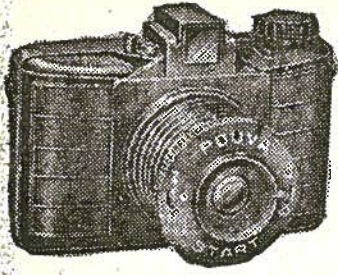
Islak, ıpslak sokaklar ardında
unutulan sevgiler ne denli melez
ve ne denli acıdır?
Bir Madrit Meyhanesinde,
bir kumarhanesinde Monte Carlo'nun
unutulan insanlıklar,
oynanan dramın ne son seansı, ne de son perdesidir.

Yaşamaktan öte yaşanmışlığın
duymaktan öte duyulmuşluğun
ve sevmekten öte sevilmişliğin özlemi duyulur.
Yıllar yılı hep aynı öykünün
hep aynı sahneleri oynanır
köhne yıkılmışlıklarda.
Vermeden alınır nice şeyler
nice şeyler istenmeden verilir
bir saksının solan mineleri gibi
nice erdem bir paçavra gibi saçılır ıpslak sokaklara
ıpslak sokaklara günahkâr eller, kirli eller açılır...

Bir çocuğa seslen toplumun verdiği isimle
bak nasıl kaçır sende
nasıl korkak gözlerle bakar sana.
İşte bir yıkılmışlığın tüm gerçeği,
bir kaybolmuşluğun acısı
senin dudağındaki o tek sözcüktedir
anasının Hayriciği'nde değil
bir insanlığın çöküşü,
senin o "Piç Hayri"ndedir...
Bir suçlu mu arıyorsun bir bitmişliğe
o suçlu benim, o suçlu sensin
o suçlu tüm toplum...

Bir sonsuzluğun mutlu tepesinde
bir tükenmişliğin mutlu artıkları nasıl oturursa
nasıl kat kat enselere
bir ızdırabın derin çizgileri çizilirse
nasıl sefalet temelleri üzerine
bir mutluluk saltanatı kurulursa
işte bir yoksulluğun acı anıları
bir şarkının nakaratı gibi
dökülür... dökülür dizelere
umutsuzluğa doğru
dökülür çağlar ötesine,
Çağlar ötesine bir yoksulluğun acisiyle ulaşılır
yine dudaklarda bir özgürlük türküsü
yine gözlerde bir varolmanın özlemi
yine ellerde karasabanın nasırları
uzanırız ölesiye ereksiz bir çaba ile
yine toplumun sana verdiği isimle
yine korkak gözleriyle çocukluğun
ve yine bir yıkılmışlığın son perdesiyle...

GÜVEN ÇELİKTEN

fotoğraf öğretimi

Mustafa NIKSARLI

(Geçen sayıdan devam)

Niyeps araştırmalarında kullanmak üzere Paris'te bulunan yeğeni aracılığıyla kamera obskura ve optik konularda sık sık bilgi isterdi. Niyepsin yeğeni devrin ünlü optik araçlar satıcısı Charles Chevalier'e (Şövalye) başvurdu. Şövalye, Niyeps hakkında aldığı bilgileri Degor'a, Degor'un çalışmalarını da Niyepsin yeğenine anlatarak bilgilerin yerlerine ulaşmasına çaba gösterdi. Her ikisi de birbirine ait bilgileri açık veya kapalı, çeşitli kaynaklardan alıyorlardı.

O sıralarda Şövalye'ye bir genç kamera obskura almak üzere gelmişti. Kendisine her başvuran yeni bir bulgusunun varlığı ile ilgili bilgi almayı amaç ediniyordu. Genç, kamera obskura ile çekmiş olduğu gayet güzel ve tesbit edilmiş pozitif resimlerini Şövalye'ye gösterdi. İç cebinden çıkardığı, içinde kahverengi eriyik olan bir şişe göstererek bu resimleri bununla yaptığını söyledi. Yöntemiyle ilgili başka bir bilgi vermedi. Niyeps ve Degor'un ulaşamadığı noktaya varmış olan bu gençten bir daha ne o gün ne de o günden sonra herhangi bir haber veya bilgi alınamadı. Böylece Fotoğrafçılığın temel yöntemlerinin bulucusu bu genç bulgularıyla kayboldu.

Niyeps'in kardeşi Claude İngiltere'de çalışmakta olduğu bir sırada hastalandı. Niyeps, Claude'u ziyarete gitmek üzere yola çıktı. Calais'te Manşı geçeceği gemiyi kaçırdı. Aynı gün Degor'da Calais'te bulunuyordu. Niyeps görüşmeyi arzu et-

tiğini Degor'a bildirdi ve görüştüler. Bu raslantıda karşılıklı olarak birbirlerine eserlerini gösterdiler. Niyeps, Degor'un çalışma ve eserlerine hayran oldu.

Niyeps İngiltere'de bazı eserlerini sergiledi. Eserlerinin bulunduğu galerileri ilgi ile izleyen meraklılarla dolup taşıyordu. Gördüğü bu ilgi üzerine 1829'da Fransa'ya dönünce eserlerini BAKIŞ NOKTALARI adıyla bir kitapta toplayarak yayınlamak istiyordu. Kendisine, yönteminden gelecek onurdan çok bu yolla büyük varlık sağlayacağı salık verildi.

Lemaitre, Niyepsin Bakış Noktalarını eleştirerek, güneşte uzun pozdan (ışığa duyarlı plâka ve tabakanın, ışıktan etkilene süresi) dolayı koyu gölgelerin eserlerini de gölgelediğini belirttiğinde, Niyeps:

"— Yazık ki bundan kaçınamıyorum. M. Degor'un kamerası kadar kusursuz bir kameraya ve kendisinin helyografik yöntemimi geliştirmek için benimle beraber çalışmasına ihtiyacım var." demiştir.

Böylece, birbirlerini geçme ve gölgeleme hırsıyla geçen üç yıl sonunda Niyeps ile Degor birbirlerine yardımcı olmak üzere birleştiler. On yıl sürecek olan CHALON - SUR - SAONE adıyla 4 Aralık 1829 da anlaşmayı imzaladılar. Beraber çalışmalarının dördüncü yılında (1833'te) Niyeps öldü.

Degor bu tarihlerde 35 yaşında çok etkin bir kişiydi. İyi bir ressam, ticarî yetenekleri ileri, aynı zamanda Paris'in en

meşhur tiyatro dekorcusuydu. Diyorama: Zamanının en üstün göz etkileyen bir bulgusuydu. Yarı saydamlaştırılmış perdenin her iki tarafına Degor en etkin resimlerini yapar veya boyardı. Perdenin arkasından ışık verince başka bir manzara, önünden ışıklandırırsa başka bir resim, her iki yönde ışıklandırma yapınca da daha başka değişik bir görünümle seyredilirdi diyorama denen bu bulgu. Degor diyorama'nın hazırlanmasında kamera obskura'yı kullanırdı. Hattâ o zamanlar kamera obskura'yı en iyi kullanan, bizim deyimimizle konuşturan kişiydi Degor.

Niyeps'in ölümünden sonra babasının yerini alan İzidor N'yeps (Isidore Niyepce) ile Degor kontratı yeniden gözden geçirdiler. Yani bir hızla daha çok kimsenin "Heliografi" yöntemiyle resimlerini yaptırmaya teşvik ederek iş kapasitesini arttırmak istediler. Anlaşmaya göre heliografi'nin formülü (kullanılan ilaçların cins ve miktarı) ve yapılaş işlemleri öğretilmeyecek kendilerinin yaptıkları plâkaları başka kişiler çektikten sonra Degor Niyeps'lere getirecekler ikinci işlemleri ise gene bu ortaklık yapacaktı. Ama bu yolda, beklenen kazancı vermiyordu. Hattâ halk Degorun "Herkes bir manzarayı en ince teferruatına kadar çekebilir." diye övünmesini şüpheyile karşılıyordu.

Degor, bulgularını gizli olarak Paris Rasathanesi Müdürü, Fizik bilgini ve milletvekili Arago'ya (François Arago) gösterdi. Bu ünlü bilgin yöntemin gizli olduğunu (potansiyelini) anladı. Hemen Fransız Bilimler Akademisinde 7 Ocak 1839'da bu konuda bir konferans verdi. Bu bulgunun yeni bulgulara kapı açtığını buna dayalı buluşlarla daha da pratik çalışmaları beklediğini, bu bulguya gönül verdiğini, bu konuyu bu kadarla bırakmayacağını, parlâmentoya götüreceğini, Fransız hükümetinin bu yöntemi satın almasına katkı vereceğini bildirdi. Konferansta gösterdiği bu yöntemle yapılmış resim dinleyicileri şaşılacak merak ve heyecana yöneltti. Bu

konferansta yöntemin formülü ve işlemleri özellikleri proces = proses) özellikle konu dışı bırakılmıştı.

Bu konferansın Avrupadaki yankısı çok büyük oldu. Gazeteler bu bulgudan söz ediyorlar, Paris'te kamera obskura satan mağazalar meraklılarla dolup taşıyor, kendi kendilerine yöntemler bulanlar, kullaktan dolma "iyod ve civa yöntemi" ile birşeyler yapmaya çaba gösterenler birbirini izliyordu. Hevesli amatörlerin çalışmalarında elde ettikleri basit resimlerde en kötü bir detay dahi bunları, neş'e ve heyecan burgacı (girdap) içine düşürmekten kurtaramıyordu.

Fizik bilgini Arago gerekli ortamı hazırlamış ağustos ayına kadar bu ortamın verdiği heyecanla gelinmişti. Milletvekili Arago bu sefer Fransız Parlâmentosuna bir kanun teklifiyle geldi. Parlâmentoda yaptığı tarihî konuşmayı teklifin kanunlaşması izledi. 19 Ağustos 1839 günlü oturum bu bakımdan FOTOĞRAFIN DOĞUM GÜNÜ olarak önemi büyük bir gündür.

Kanunla, Louis Jacques Mandé Daguerre adına mal ederek yöntemci (DAGUERREOTYPOMANIA) kısaca Degortipi adı verildi. Degortip'in formülleri, işlem (proces - proses) özellikleri bütünüyle açıklamasını Degor yapacak. Bu bilgileri taşıyan kapalı zarf içişleri Bakanlığı kasalarında saklanacak. Satın alınan bu uyurluk (patenta) karşılığı Degora 6000, İzidor Niyeps'e 4000 frank ölünceye kadar her yıl ödenecek. Uyurluk belgesi Fransız Devletinin malı olacaktı.

Bunun üzerine Degor 79 sayfalık bir broşür yayınladı. Bu broşürde yöntemini ve kamera tekniğini bütün yönleriyle anlattı. Broşür o kadar ilgi gördü ki yirmidokuz ayrı baskısı ve çeşitli dillerde çevirileri yayınlandı. Bu broşürün gitmediği Avrupa şehir ve kasabası hemen hemen kalmamıştı.

(Devamı gelecek sayıda)

Hasan Hocaoglu

CEVAT ONAY

Çok sevdiğim dostum, kardeşim Hasan Hocaoglu'nu da göz yaşlarımızla toprağa verdik. O ölecek adım mı idi? Onun hayat dolu varlığını, sarsılmayan yaşama azim ve iradesini düşündükçe bu olaya inanamıyorum bir türlü...

O ki kar, kış demeden şehirlerarası yolculukları rahatlıkla göze alan, oldukça önemli teşhisleri karşısında korku, endişe bir yana, (bunu nereden çıkardılar, bende böyle şey yok) der; hastalıklarına karşı isyan eder, davranışlarını da bu anlayışına göre ayarlardı. Ne oldu birdenbire Ona? Nereden geldi buldu o zalim dert Can Hasan'ımızı?..

Bu acı ile sızlanırken şu sütunlarda Onu anarak teselli bulacağımızı umuyoruz.

Hasan Hocaoglu'nu yakından ve gerçek yönü ile tanıyanlar, Onun herşeyden önce ne derin ve ne tatlı bir samimiyet içinde yaşadığını hatırlarlar. Gerçekten Hasan'ın her tutum ve davranışını bu açıdan görmek ve değerlendirmek gerekir. En büyük ve en ciddi hayatî işlerden tutun da gündelik iş ve ilişkilerde, hal hatır sormada, sohbetlerde, şakalaşmalarda Onun bu halini bilmiyenler çoğu kere yadırgarlardı. Hele terbiyeyi, nezaketi, tatlı konuşmayı, süslü püslü fakat yapmacık, uydurma, içten olmıyan bir takım davranışlarda görenlerin Hasan'ı anlamalarına imkân yoktu. Çünkü O bu gibi söz ve davranışları gereksiz ve yalancılık sayar,

hiç de iltifat etmezdi. Bu yüzden belki de çevresinde bazı kayıpları da olmuştur. Ne çareki ömrü boyunca Hasan'a bu türlü davranışları yaptırmak mümkün olamamıştır. Sebebi ise yukarda da dediğimiz gibi O her haliyle samimi olmayı bir alışkanlık olarak benimsemişti.

Hasan Hocaoglu'nun çok belirli bir yanını da yardımseverliği idi. Yapabildiği maddi ve mânevi yardımları, en ufak bir karşılık beklemeden, bütün gücünü harcıyarak yapmaktan büyük haz duyardı. Karşısındakilerin bunu bilip bilmemesi, değerlendirip değerlendirmemesi Onun için önemli değildi. Bunu düşünmezdi bile.

Hasan o kadar saf o kadar iyi kalpli idi ki, konuştuğu, görüştüğü her insanı da kendisi gibi sanırdı. En garibi, olgun yaşına, bol tecrübesine rağmen ilk tanıştığı kimseye bütün varlığı ile teslim olurdu. Ne yazık ki Onun bu temiz yürekliliğinden pek zalimce ve hoyratça yararlananlar çıkmış, Onu hayli üzmüşlerdi.

Hasan, dış âleminde görülen durgunluğu ve sessizliği ile bağdaşamayacak derecede çalışkan bir adamdı. Onun için en büyük zevk, kendi iş alanında çalışmak, sesizce, gösterişten uzak, durmadan, dinlenmeden çalışmaktı. Bu sonsuz çalışması ile en güç fakat haklı dâvaları kazanmak Onu bahtiyar ederdi. Bütün bu yıpratıcı çalışmaları sırasında yorulmaz mı idi? Elbette ki yorulurdu da, üzülürdü de. Fakat

Hasan'ın özelliklerinden biri de acılarını, üzüntülerini hep içine dökmesi, daha doğrusu başkalarını kendi problemleri ile meşgul etmek istememesi idi. Bunun sonucu olacak ki mecbur kalmadıkça kimseye derdini açmaz, şikâyetle bulunmazdı. Arada sırada yakınlarından birine bir sıkıntısını açmışsa belli ki artık dolmuş, taşmıştır. Aslında Hasan az konuşan tiplerdendi. Bu sebeple de hemen her konuda kendi içine kapalı kalır, en önemli ve gerekli hallerde dahi Onu konuşturmak, açmak, halleşmek, çoğu kere mümkün olmazdı.

Hemen belirtmeliyim ki Onun çekingenlikleri, başkalarına saygı besliyen asil mülâhazalara dayanmakla bunların dahi üstün insanlık meziyetlerinden olduğunda şüphe yoktur.

Ne yapalım ki bütün bu seçkin vasıfları ile gönüllerimizde tahtını kuran sevgili Hasan Ağabeyimiz, hiç umulmadık bir zamanda elimizden uçup gitti. Nur içinde yatsın.

Bu acı kaybın derin üzüntülerini sayın Hocaoğlu ailesi ile paylaşıyor, cümlesine başsağlığı dileriz.

*Günçör ve Hamit Çetin
oğulları Selçuk'un
doğumunu dostlarına
duyurur*

14. Şubat. 1968

**Tüm Öğretmenler
Sınırlı Sorumlu
Yardımlaşma ve
Tüketim Kooperatifi**

matbaası

T O Y K O

**Bütün basım
işleri için
hizmetinizde**

Rüzgârlı Sokak No: 15

Ulus — ANKARA

Telefon : 10 61 96

KANSER

DR. HAMİT SOYLU

Bir şahıs — Dr. Bey, bir kaç zamandır başımda saçlıderide bir şişlik peyda oldu. Neden oldu diye merak ediyorum. Bir bakar mısınız?

Doktor — Memnuniyetle, bakayım...

— İşte Dr. Bey, burada... Önce geçer diye aldırış etmedim. Bir rahatsızlık verdiği yok. Ama gittikçe büyüyor. Bir senedir ki hemen hemen ceviz kadar oldu.

— Başınızı eğer misiniz lütfen... Ha şöyle.., Biraç yumuşakca, deri altında ağrısız, yuvarlakça bir kitle ele geliyor. Bu şiş ne zamandanberi var?

— Bir senedir var. Fakat neden olduğunu bir türlü anlıyamadım. Başımı bir yere çarpmadım. Kendiliğinden meydana geldi. Merak ediyorum. Nedir acaba?

— Mühim birşey değil. Merak etmeyin. Saçlıderide “yağ kisti” meydana gelmiş. Fakat müracaat etmekte de iyi ettiğiniz. Ufak bir ameliyatla çıkarınız olur biter. Biraz sonra ne zaman geleceğinizi bildireceğiz.

— Aman Dr. Bey, tehlikeli birşey olmasın?

— Ne gibi?

— Ne bileyim... Son senelerde gazetelerde falan hep okuruz. Kanser hastalığı artıyormuş diyorlar. Sakın bendeki bu şiş de kanser falan olmasın?

— Hayır hayır... Siz endişe etmeyin. Kanser falan değil, fakat ihmal edip mütemadi büyümesine meydan verirsiniz ileride iltihaplanabilir. Hattâ ufak bir ihtimal olmakla beraber kansere de çevirebilir.

— Katiyen ihmal etmem. Mutlaka gelip yağ kisti dediğiniz bu şişliği çıkarttı-

racacağım. Hem kafamı bayağı çirkinleştiriyor.

— Evet öyledir.

— Dr. Bey, kanser hakikaten son senelerde arttı mı? Yoksa gazetelerin mübalağası mı?

— Maalesef doğrudur. Bilhassa akciğer kanseri yarım asırdanberi artmaktadır. Amerika’da ölüm sebebi olarak kalp hastalıklarından sonra kanser gelmektedir. Memleketimizde de kanser vakalarında artma görülmektedir.

— Kanser nasıl bir hastalıktır?

— Kansere halk arasında “yiyici yara”, “kötü ur” da denmektedir. Kanser vaktinde tedavi edilmediği takdirde yakaladığını hemen hemen hiç affetmiyen, sonu hemen de kaide halinde ölüm olan korkunç bir hastalıktır.

— Kanserin tarihi eski midir?

— Kanser eski bir hastalıktır. Milâttan önce bile vardır.

— Tıbbın bu kadar ilerlemesine rağmen kanserin önüne geçmek kabil değil midir?

— Maalesef hayır. İnsanlık tıp sahasında bugüne kadar yaptığı ilerlemelerle çiçek, veba, kolera gibi birçok bulaşıcı ve korkunç hastalıkları tamamen ortadan kaldırmıştır. Fakat kanser henüz yapılan birçok araştırmalara rağmen sebebi bilinmeyen ve birçok karanlık noktaları bulunan içtimai bir âfet olmakta devam etmektedir... Bununla beraber kanser hakkında birçok bilgilere de sahibiz.

— Kanserin sebebi nedir Dr. Bey?

— Biliyorsunuz ki insan vücudu “hü-

re" denilen canlı varlıklardan meydana gelmiştir Hücreler üreyerek normal fizyolojik büyümeyi meydana getirirler. Eğer bu hücreler üreme sırasında ahenkli, muayyen sayılı ve zamanlı çoğalma kabiliyetini kaybedip, acele ve gayrî nizamî bir üreyişe geçerse kötü tabiatlı urları yani kanseri meydana getirirler.

— Kanser hastalığı urlardan mı meydana geliyor?

— Evet, kanser dediğimiz hastalık dış veya iç organlarda ur şeklinde başlar, veya mevcut urların, kistlerin, yaraların, benlerin azgınlaşmasıyla meydana gelmektedir.

— Bu urların, benlerin, yaraların azgınlaşmasına sebep nedir

— Kanserın sebebi muhteliftir. Urların, yaraların, benlerin herhangi bir sebeple tahrişi kansere sebep olabildiği gibi bazı maddelerin de kanser yaptığı anlaşılmıştır.

— Sigaradan kanser olduğunu söylüyorlar doğru mudur?

— Evet, doğrudur. Yapılan istatistikler sigara içenlerin içmeyenlere nazaran daha fazla akciğer kanserine yakalandıklarını göstermektedir.

— Sigara kullanmanın birçok bakımlardan vücuda zararlı olduğunu biliyordum. Ayrıca kansere de sebep olduğuna göre en iyisi sigara içmemektir öyle mi?

— Elbette içmemelidir. Sıhhatini düşünen insanlar sigara kullanmamalıdır.

— Sigaradan başka kanser yapan maddeler var mıdır?

— Vardır. Katran, kurum gibi şeylerle uzun müddet temas etmek veya bu gibi şeylerle kirlenmiş havayı devamlı teneffüs etmek veya zararlı ışınlarla maruz kalmak da kanserin meydana gelmesine sebep olmaktadır.

— Atom bombasının kanser yaptığını söylerler doğru mudur?

— Tabii doğrudur. "Radyoaktif ışınlar" dediğimiz ve atom, hidrojen bombalarının patlatılmasıyla havaya çok miktarda yayılan zehirli ışınların tesiriyle de kanser meydana gelebilmektedir. Röntgen, radyum ışınları da keza usulsüz kullanıldığında kanser yapabilmektedir.

— Kansere kimler daha fazla yakalanırlar?

— Kanser hiçbir kıtayı ve hiçbir ırkı affetmez. İrsî veya bulaşıcı olduğunu iddia eden âlimler de vardır. Fakat şurası muhakkak ki kanser daha ziyade ileri yaş hastalığıdır. Her yaşta da görülebilirse de bilhassa kırk yaşından sonra artmaktadır.

— Kanser vücudun nerelerinde fazla görülür?

— Kanser fazla faaliyet gösteren organlarda daha çok meydana gelmektedir. Cilt kanserleri; ağız, burun, gırtlak ve akciğer kanserleri; mide, barsak ve bilhassa kalınbarsağın son kısmı kanserleri; meme, yumurtalık, rahim kanserleri; böbrek, prostat, mesane, husye kanserleri başta gelmektedir.

— Kanserın belirtileri nelerdir?

— Kanserın belirtileri yerine göre değişir. Fakat çok defa başlangıçta ne ağrı, ne de ehemmiyetli bir hastalık belirtisi göstermemektedir. Onun için dikkatli olmalı, ağrısız da olsa vücutta bir değişiklik olunca ilgilenmelidir. Küçük bir şüphede dahi doktora başvurmalı, ihmal etmemelidir.

— Cilt kanserleri nasıl meydana gelir?

— Ciltte kanser çok kere bir ben, siğil, veya kabuk, küçük bir yara gibi başlar. Durup dururken eski bir ben çok büyürse veya bir kabuk, bir çatlak, bir yara haftalarca aylarca sürer ve bir türlü iyileşmezse; bir ur ortaya çıkarsa veya mevcut urlar, siğiller, benler biçimlerini,

renklerini değiştirirlerse hemen bir doktora başvurulmalıdır.

— Ağız, burun, gırtlak, akciğer kanserleri nasıl olur?

— Burunda olan kanser ekseri burun kanamasıyla, gırtlakta olan hafif ses kısıklığı ile, akciğerde olan hafif öksürük veya göğüste ağrı ile, ağızda olan hafif bir kabarıklıkla veya çatlakla başlayabilir. Birkaç gün zarfında iyileşmeyen bu belirtileri doktora göstermelidir.

— Mide barsak kanserleri nasıl olur?

— Bu kanserlerin belirtisi hazımsızlık veya yemeklerden sonra rahatsızlık, zayıflama, kan kusma veya katran şeklindeki büyük abdest etme ile kendini gösterir. "Rektum" dediğimiz oturak yeri kanserleri de ekseriya basur zannedilerek ihmal edilir. Çok dikkatli olmalıdır. Bilhassa ilerlemiş bir yaşta durup dururken böyle bir belirti başlar ve devam ederse derhal doktora müracaat etmelidir.

— Yalnız kadınlara ait kanserler de var mıdır?

— Evet vardır. Bu kanserler kadınlarda ekseriya âdet dışı kanamaları, karında dolgunluk hissi ve hafif ağrılarla kendini gösterir. Meme kanserleri: memede bir katılık başlaması, memeden kan veya akıntı gelmesi ile belirir. Bu gibi hallerde de yine derhal bir doktora başvurulmalıdır.

— Peki erkeklerde daha ziyade görülen kanserler de var mıdır?

— Evet vardır. Meselâ böbrek, idrar kesesi, "prostat" kanserleri, idrarda kan gelme, idrar yollarında yanma, sızı, ağrılar ile kendini gösterir. Erkek üreme bezi olan "testis" kanserinde bu organ içinde bir şişlik, katılık ile başlar. Bu gibi hallerde de hemen doktora başvurulmalıdır.

— Bir kimsede bu saydığınız belirtiler varsa kansere mi delâlet eder?

— Hayır, bu belirtiler sadece kansere ait değildir. Başka hastalıklarda da görülebilir. Ancak bu arazlar şüpheyi celbetmesi ve şahsı uyarması bakımından mühimdir. Bazı kanserler ise başlangıçta hiç de mühim bir araz göstermeyebilir. Bu sebeptendir ki şahsın kanser olup olmadığını ancak hekim tâyin edebilir. Erken ele geçen kanser vakalarının tedavisi mümkün olabildiğine göre herkesin sağlık müesseselerine müracaatla hiç olmazsa senede bir defa sıhhi kontrolden geçmesi faydalıdır.

— Bu söylediğinizden anladığıma göre kanserin tedavisi vardır öyle mi?

— Tabii vardır. Kanser vaktinde yakalanırsa pek âlâ tedavi edilebilir. Kanser tedavisi için cerrahi müdahaleler, röntgen, radyum, kobalt ve hattâ atomun tatbikatı gibi kanserle savaşta iyi netice veren mühim vasıtalarımız vardır.

— Kanser ilerlemişse tedavi edilebilir mi?

— İlerlemiş, ihmal edilmiş, dalbudak salmış, yengâç gibi vücudun mühim organlarına sokularak tehlikeler yaratan kanser vakalarını iyi etmek çok güç ve bazan da imkânsızdır. Bu bakımdan kansere karşı savaşta bütün vatandaşların uyanık olması lâzımdır. Hale şüpheli hallerde katiyen ihmal etmeden doktora koşmalıdır. Şunu iyi bilmelisiniz ki bu hastalık vaktinde farkına varılmak ve maksada uygun bir tedavi tatbik edilmek şartıyla ekseriya kat'i ve devamlı surette iyi edilebilmektedir.

— Bugün de kanser hakkında çok şeyler öğrendim Dr. Bey. Başımdaki bu yağ kistini de mutlaka aldıracağım.

AĞIN KÜLTÜR DERNEĞİ ANA TŪZÜĞŪ

MADDE : 1 — "Ağın Kŭltŭr Derneği" adıyla bir dernek kurulmuştur. Derneğin merkezi Ankara'da Kurtuluş Mahallesi Beykoz Sokağı No: 12'dedir.

MADDE : 2 — Derneğin gayesi :

- a) Ağın'da bilgi ve kŭltŭr yuvaları açılması hususunda gereken tedbirleri almak, açılmış olanları geliştirmek;
- b) Ağın çocuklarının bilgili, kŭltŭrlŭ ve gŭrgŭlŭ yetişmelerini sağlamak;
- c) Ağın'da ve dışarda hemşehriler arasında birlik, dayanışma ve arlaşma temini hususunda tedbirler almak, bŭtŭn bu hemşehrileri bir aile efradı gibi birbirine yaklaştırmak;
- d) Ağın'da ve dışardaki hemşehrilerin Hŭkŭmet merkezindeki işlerini takip etmek, bulunan imkânlar derecesinde neticelendirmek, kendilerine bilgi vermek;
- e) Ağın'ın ekonomik ve sosyal hayatını geliştirmek yolunda çalışmak, bu konudaki kabiliyetleri en ŭstŭn derecesine kadar yŭkseltmek;
- f) Tertip edilen geceler ve yayın vasıtasıyla

le Ağın'ın ekonomik ve kŭltŭrel durumunu tanıtmak;

g) Dernek siyasetle iştikal etmez.

MADDE : 3 — Bu gayelerin gerçekleşmesi için Dernek ŭyeleri komiteler halinde de çalışabilir, her komite lŭzŭm gŭrŭrse bir çalışma programı hazırlar.

MADDE : 4 — Derneğin ŭyeliđi :

2 nci Madde de gŭsterilen gayelere hizmet etmeyi kabul, yılda en az (12) ve en çok (120) lira ŭdemeyi taahhŭt eden medeni haklarına sahip, 18 yaşını bitiren her yurttaş Derneğe ŭye olabilir. ŭye yazılmak isteyenler ŭzel surette hazırlanmış olan beyannameyi doldurur, imzalar ve yŭnetim kuruluna verirler. ŭye taahhŭtleri bir defada ŭde-nebileceği gibi taksitle ŭdenebilir.

MADDE : 5 — Genel Kurul :

- a) Dernek ŭyelerinden ve varsa şube temsilcilerinden teřekkŭl edecek olan genel kurul normal olarak her yılın ocak ayı içinde toplanır. Toplantı gŭnŭ, saati,

yeri ve gündemi en az üç gün evvelinden iki gazete ile yayınlanır ve ayrıca üyelere duyurulur. Ve mahalli hükümete de bir yazı ile bildirilir. Birinci toplantıda gelenlerin çoğunluğu tarafından lüzum görülürse toplantı bir hafta sonraya talik edilir. Bu takdirde en az üç gün evvel üyeler yeniden çağrılır. Ve geri bırakılma sebepleriyle yeni toplantının tarih ve yeri gündem ile beraber iki gazete ile ilân olunur ve hükümete bildirilir.

Genel kurul toplantısının birden ziyade geri bırakılması caiz değildir.

- b) Genel kurul yönetim kurulu başkanı tarafından açılır. Yoklamayı müteakip başkanlık divanı seçiminden sonra, yönetim kurulunun yıllık çalışma raporu incelenir. Hesaplar tetkik edilir. Yapılan işler hakkında görüşülür. Yeni yıl bütçesi tasdik ve buna alt dilekler tesbit edilir. 10 uncu Madde gereğince üyelik durumlarından tereddüt hasıl olan üyeler hakkında görüşmeler yapılır, lüzum görülürse üyelik hakları kaldırılır. Gündemde varsa bu maddenin (c) fıkrasına göre ana tüzüğün tadil ve (12) nci Maddeye göre de Derneğin feshi üzerinde görüşmeler yapılır. Kararlar mevcudun çoğunluğu ile verilir.
- c) Ana tüzüğün maddeleri üzerinde tadil ve tashihler yapılması, madde ilâve veya kaldırılması hakkındaki kararları alabilmek için mevcut üye sayısının 3'te 2'sinin toplantıya iştiraki şarttır. Ve karar 2/3 ekseriyetle verilir.
- d) Olağanüstü toplantılar: Mucip sebebi göstermek şartıyla yönetim kurulunun teklifi veya mevcut üyenin 5'te birinin imzalı teklifleriyle Genel Kurul olağanüstü toplantıya davet edilir. Bu toplantıda toplantıyı icabettiren mesaleden başka bir şey görüşülmez. Ancak mevcut üyenin 20'de birinin yazılı teklifi üzerine gerek normal toplantılarda ve gerekse olağanüstü toplantılarda müzakeresi istenen maddelerin gündeme konmaları mecburidir.

- e) Genel Kurul zabıtları ve kararları başkan, başkan vekili ve kâtipler tarafından imza edildikten sonra yeni yönetim kurulu tarafından saklanır ve teklis edilerek üyelere gönderilir.

Genel Kurul kararları da karar halinde yazılarak imza edilip saklanır.

- f) Genel Kurul gündemdeki sıraya göre görüşmelerini yaparak yeni Yönetim Kurulu üyelerini ve Denetçileri seçer. Bu seçilenlerin hüviyetleri ile ana tüzükte yapılacak değişikliklerin bir hafta içinde o yerin en büyük Mülkiye Âmirine bildirilmesi mecburidir.

MADDE : 6 — Yönetim Kurulu :

Genel Kurul tarafından Yönetim Kuruluna seçilen beş kişi kendi aralarında bir Başkan, bir İkinci Başkan, bir Kâtip, bir sayman ve veznedar seçer.

MADDE : 7 — Yönetim Kurulunun görevleri :

- a) Yönetim Kurulu İkinci Madde de gösterilen gayelerin gerçekleşmesi için gereken tedbirleri alır.
- b) Derneğin yazı, kayıt ve hesap işlerini yapar.
- c) Genel Kurul toplantıları için gereken hazırlıkları yapar. (İlân, yıllık çalışma raporu, mahalli Hükümete ihbar v.s.)
- ç) Kurulmuş olan komitelerin çalışmalarında rehberlik yapar.
- d) Hükümete ve harice karşı Derneği temsil eder.

MADDE : 8 — Derneğin bütün işleri üyeler tarafından ücretsiz olarak yapılır.

MADDE : 9 — Derneğin Şubeleri: Derneğin üyeleri lüzumlu ve faydalı gördükleri yerde mahallin en büyük Mülkiye Âmi-

rine ve merkeze birer yazı ile bildirerek Şubeyi açarlar.

Şubeler, Ana Tüzük hükümlerine uygun olarak çalışırlar. Merkez Genel Kurulunun normal toplantısından en az bir ay evvel Şube Genel Kurul toplantısını yaparak raporlarını merkeze gönderirler. Şubeler kendilerini temsil etmek üzere Şube Genel Kurulunun tayin edeceği adette Mümessillerini merkeze gönderebilecekleri gibi Merkezdeki üyelerden, verecekleri talimat daire-sinde kendilerini temsil etmek üzere yine istedikleri adette ve istedikleri kimseleri Mümessil gönderebilirler.

MADDE : 10 — Üyelik hakkının düşmesi :

Gayelere aykırı hareketlerde bulunan herhangi bir üyenin üyelik hakkı, İlk Genel Kurul toplantısına kadar Yönetim Kurulu tarafından geçici olarak kaldırılır. İlk Genel Kurul toplantısında mucip sebepleriyle Genel Kurula arz edilir. Genel Kurulun vereceği karar katıdır.

Dernekten kendi arzusuyla çıkmak isteyen her üye sebep gösteren bir mü-racaat kâğıdı üzerine çıkmış addedilir. Bu kâğıt aynı üyenin kayıt beyanname-sine eklenir.

MADDE : 11 — Derneğin yazı ve kayıt işleri :

Dernek aşağıda yazılı defteri tutar :

- a) Üye defteri : Derneğe girenlerin hüviyetleri, giriş tarihleri, para taahhütleri bu deftere yazılır.
- b) Karar defteri : Yönetim Kurulunun kararları tarih ve numara sırasıyla bu deftere yazılır ve kararların altı üyelerin imzalarıyla tasdik olunur.
- c) Gelen ve giden evrak defteri :
- d) Varidat sarfiyat defteri :
- e) Bilânço ve hesabıkatı defteri :

MADDE : 12 — Derneğin feshi: Cemiyetler Ka-

nunun 27 nci Maddesi gereğince üye mevcudunun 3'te 2'sinin hazır bulunduğu bir genel kurul toplantısında fesih kararı verilebilir. Ancak birinci toplantıda bu 3'te 2 nisap bulunmadığı takdirde toplantı en az üç gün sonraya talik edilir. İkinci toplantıda üye sayısı ne olursa olsun fesih keyfiyeti görüşülür. Fesih hakkındaki kararın toplantıda mevcut üyelerin üçte ikisinin oyu ile verilmesi şarttır.

MADDE : 13 — Derneğin bütün işleri murakı-

leri tarafından teftiş ve murakabe edilir. Derneğin feshi halinde mevcudu Ağın okullarına devrolunur.

GEÇİCİ MADDE — İlk genel kurul toplantısı

kurucu üyelerin en yaşlısı tarafından açılır. Başkanlık divanı seçilerek yine kurucu üyelerin hazırladığı gündem gereğince müzakerelere başlanır.

KURUCU ÜYELER :

Cevat ONAY — T.C. Ankara Kurtuluş Mahallesi Beykoz Sokak No: 12 Devlet Demiryolları Memuru

Lütfü GÜNDÜZ — T.C. Ankara Nazım-bey Mahallesi Balcıoğlu Sokağı No: 1 Devlet Demiryolları Memuru

Mehmet TÜZÜN — T.C. Ankara İnce-su Seyranyolu No: 3/E E.İ.E.İ. Umum Müdürlüğünde Memur.

Mustafa NİKSAR — T.C. Ankara Mithat Paşa Caddesi No: 61/A Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığında Memur.

Mustafa GÜL — T.C. Ankara Cebeci Caddesi No: 100/7 İlahiyat Fakültesinde Talebe.

Ali KARAKAŞ — T.C. Ankara Yüksek Öğretim Vehbi Koç Yurdu No: 97 Veteriner Fakültesinde Talebe.

Kopya Kardeşler

HAYRİ GENÇOSMAN

Hem ikiz, hem de birbirinin kopyası olan Hasan'la Hüseyin adındaki kardeşler, evlenmek isteyince karşılına şöyle bir güçlük çıkmış. Tanıştıkları bütün kızlar, ikisini birbirine karıştırıyorlarmış. Yani Hasan hangisi, Hüseyin hangisi ayırdedemiyorlarmış.

Bu durum karşısında gençler, denize düşen yılanı sarılır gibisinden bir yol bulmuşlar: Evlenecekleri kızlar da kendileri gibi hem ikiz, hem de benzer olacak. Böylece, kız kardeşler de bu konuda tecrübeli olacaklarından, eşlerini şaşırmazlar, diye umuyorlarmış.

Halbuki aldaniyorlar. Çünkü şimdiye kadar yalnız kızlar eşlerini şaşıyorlardı, şimdi kendileri de şaşırmaya başlayınca, işler daha beter karışacak.

DIYALOK

HAYRİ GENÇOSMAN

Köylü olduğu anlaşılan bir çocuk, Halis'teki bir küçük iskelede yanına sokuldu.

— Ağabek, dedi, bu deniz niye bele gohiy?

— İlk defa mı deniz görüyorsun?

— Heye.

Kafasını karıştırmamak için şöyle dedim.

— E, deniz böyle kokar, buna yosun kokusu denir. Denizi olan bir yerde büyümüş olsaydın, bu kokuyu severdin.

Çocuk,

— Bu gohu güzel mi?

— Güzel ya!

Bir an duraladıktan sonra,

— Vallaha ağabek, dedi, bu şehürlüler her şeyin adını değışduriyler. Bizde de var bu gohu ama, biz bele yosun mosun bülmezük, Gaba türkçe bok gohşı der geçerük, heçte sevmezük.

Güzel Sözler

Hayat bir bileği taşıdır; benliğini teşkil eden madenin cinsine göre, sizi ya eskitecek, ya da cilalıyacaktır.

IDEAS

Az kimsede, kendilerine faydalı olan tenkidi, aldatan övgüye tercih edecek kadar akıl vardır.

LA ROCHEFOUCAULD

Her şeye alışabilen bir varlık; bence, insanın en iyi tarifi budur.

DOSTOYEVSKI

İlk aşkların harikulâde tarafı, bir gün sönebileceklerinin bilinmemesidir.

DISRAELI

Kendisi için yaşıyan ve kendi varlığını koruyan insan mükemmel bir hayata ulaşmış sayılmaz.

A. AUERBACH

Bu hayat bir kitapla kıyaslanabilir, akılsızlar sahifelerini gelişi güzel çevirenler, akıllılar onu bir defa yaşayacaklarını bildikleri için dikkatle okuyanlardır.

J. PAUL

En iyi idare hangisidir? Bize kendi kendimizi idare etmeği öğreten.

GOETHE

Sihhat, sağlam bir adamın başının üzerinde bir taçtır, fakat onu hasta bir adamdan başkası göremez.

MISIR ATASÖZÜ

Yaşamak sadece nefes almak değil çalışmaktır.

J. J. ROUSSEAU

rine ve merkeze birer yazı ile bildirerek Şubeyi açarlar.

Şubeler, Ana Tüzük hükümlerine uygun olarak çalışırlar. Merkez Genel Kurulunun normal toplantısından en az bir ay evvel Şube Genel Kurul toplantısını yaparak raporlarını merkeze gönderirler. Şubeler kendilerini temsil etmek üzere Şube Genel Kurulunun tayin edeceği adette Mümessillerini merkeze gönderebilecekleri gibi Merkezdeki üyelerden, verecekleri talimat dairelerinde kendilerini temsil etmek üzere yine istedikleri adette ve istedikleri kimseleri Mümessil gönderebilirler.

MADDE : 10 — Üyelik hakkının düşmesi :

Gayelere aykırı hareketlerde bulunan herhangi bir üyenin üyelik hakkı, İlk Genel Kurul toplantısına kadar Yönetim Kurulu tarafından geçici olarak kaldırılır. İlk Genel Kurul toplantısında mucip sebepleriyle Genel Kurula arz edilir. Genel Kurulun vereceği karar katıdır.

Dernekten kendi arzusuyla çıkmak isteyen her üye sebep gösteren bir müracaat kâğıdı üzerine çıkmış addedilir. Bu kâğıt aynı üyenin kayıt beyanname-sine eklenir.

MADDE : 11 — Derneğin yazı ve kayıt işleri :

Dernek aşağıda yazılı defteri tutar :

- a) Üye defteri : Derneğe girenlerin hüviyetleri, giriş tarihleri, para taahhütləri bu deftere yazılır.
- b) Karar defteri : Yönetim Kurulunun kararları tarih ve numara sırasıyla bu deftere yazılır ve kararların altı üyelerin imzalarıyla tasdik olunur.
- c) Gelen ve giden evrak defteri :
- d) Varidat sarfiyat defteri :
- e) Bilânço ve hesabıkatı defteri :

MADDE : 12 — Derneğin feshi: Cemiyetler Ka-

nunun 27 nci Maddesi gereğince üye mevcudunun 3'te 2'sinin hazır bulunduğu bir genel kurul toplantısında fesih kararı verilebilir. Ancak birinci toplantıda bu 3'te 2 nisap bulunmadığı takdirde toplantı en az üç gün sonraya talik edilir. İkinci toplantıda üye sayısı ne olursa olsun fesih keyfiyeti görüşülür. Fesih hakkındaki kararın toplantıda mevcut üyelerin üçte ikisinin oyu ile verilmesi şarttır.

MADDE : 13 — Derneğin bütün işleri murakı-

leri tarafından teftiş ve murakabe edilir. Derneğin feshi halinde mevcudu Ağın okullarına devrolunur.

GEÇİCİ MADDE — İlk genel kurul toplantısı

kurucu üyelerin en yaşlısı tarafından açılır. Başkanlık divanı seçilerek yine kurucu üyelerin hazırladığı gündem gereğince müzakerelere başlanır.

KURUCU ÜYELER :

Cevat ONAY — T.C. Ankara Kurtuluş Mahallesi Beykoz Sokak No: 12 Devlet Demiryolları Memuru

Lütfü GÜNDÜZ — T.C. Ankara Nazım-bey Mahallesi Balcıoğlu Sokağı No: 1 Devlet Demiryolları Memuru

Mehmet TÜZÜN — T.C. Ankara İnce-su Seyranyolu No: 3/E E.İ.E.İ. Umum Müdürlüğünde Memur.

Mustafa NİKSAR — T.C. Ankara Mit-hat Paşa Caddesi No: 61/A Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığında Memur.

Mustafa GÜL — T.C. Ankara Cebeci Cad-desi No: 100/7 İlahiyat Fakültesinde Talebe.

Ali KARAKAŞ — T.C. Ankara Yüksek Öğretim Vehbi Koç Yurdu No: 97 Veteriner Fakültesinde Talebe.

Kopya Kardeşler

HAYRİ GENÇOSMAN

Hem ikiz hem de birbirinin kopyası olan Hasan'la Hüseyin adındaki kardeşler, evlenmek isteyince, karşılırlarına şöyle bir güçlük çıkmış. Tanıştıkları bütün kızlar, ikisini birbirine karıştırıyorlarmış. Yani Hasan hangisi, Hüseyin hangisi ayırdedemiyorlarmış.

Bu durum karşısında gençler, denize düşen yılanı sarılır gibisinden bir yol bulmuşlar: Evlenecekleri kızlar da kendileri gibi hem ikiz, hem de benzer olacak. Böylece, kız kardeşler de bu konuda tecrübeli olacaklarından, eşlerini şaşırmazlar, diye umuyorlarmış.

Halbuki aldanıyorlar. Çünkü şimdiye kadar yalnız kızlar eşlerini şaşıyorlardı, şimdi kendileri de şaşırmaya başlayınca, işler daha beter karışacak.

DiYALOK

HAYRİ GENÇOSMAN

Köylü olduğu anlaşılan bir çocuk, Haliş'teki bir küçük iskelede yanıma sokuldu.

— Ağabek, dedi, bu deniz niye bele gohiy?

— İlk defa mı deniz görüyorsun?

— Heye.

Kafasını karıştırmamak için şöyle dedim.

— E, deniz böyle kokar. buna yosun kokusu denir. Denizi olan bir yerde büyümüş olsaydın, bu kokuyu severdin.

Çocuk,

— Bu gohu güzel mi?

— Güzel ya!

Bir an duraladıktan sonra,

— Vallaha ağabek, dedi, bu şehürlüler her şeyin adını değışduriyler. Bizde de var bu gohu ama, biz bele yosun mosun bülmezük. Gaba türkçe bok gohsi der gerük, heçte seymezük.

Güzel Sözler

Hayat bir bileği tasdır; benliğinizi teşkil eden madenin cinsine göre, sizi ya eskitecek, ya da cilâliyacaktır.

IDEAS

Az kimsede, kendilerine faydalı olan tenkidi, aldatan övgüye tercih edecek kadar akıl vardır.

LA ROCHEFOUCAULD

Her şeye alışabilen bir varlık; bence, insanın en iyi tarifi budur.

DOSTOYEVSKI

İlk aşkların harikulâde tarafı, bir gün söneleceklerinin bilinmemesidir.

DISRAELI

Kendisi için yaşayan ve kendi varlığını koruyan insan mükemmel bir hayata ulaşmış sayılmaz.

A. AUERBACH

Bu hayat bir kitapla kıyaslanabilir, akısızlar sahifelerini gelişi güzel çevirenler, akıllılar onu bir defa yaşayacaklarını bildikleri için dikkatle okuyanlardır.

J. PAUL

En iyi idare hangisidir? Bize kendi kendimizi idare etmeği öğretin.

GOETHE

Sihhat, sağlam bir adamın başının üzerinde bir taçtır, fakat onu hasta bir adamdan başkası göremez.

MISIR ATASÖZÜ

Yaşamak sadece nefes almak değil çalışmaktır.

J. J. ROUSSEAU

Basın ve Dergimiz

(Baştarafı sayfa 3'de)

Diğer bir önemli nokta, dergiye abone temnidir. Şüphesiz bir kimseyi zorla abone yapmak düşüncesinde değiliz. Fakat yerine göre nüfusunun yüzde 96'sı okur yazar olan ilçemizle de övünür dururuz. Bu yüzde 96 neyi ifade eder bilir misiniz? İleri görüşlülüğü ve aydın kişiliği. O halde ileri görüşlü ve aydın kişiliğe sahip Ağınlı hemşehrilerimizden de dergiye abone olmalarını istemek tabii hakkımızdır. Sadece abone olmalarını değil, tanıdıkları kimselere Ağın'ı ve dergimizi tanıtmak için onları dahi abone yapmalarını gönül arzu ediyor. Bir kısım hemşehri öncelikle öğretmen abonelerimizin, abone kayıtlarının silinmesi isteklerinin aksine olarak...

Burada şu noktaya da değinmeden geçmiyecem. İlk sayımızdan beri, gerek yazı yönünden gerekse maddi ve manevi yönden bizleri destekleyen tüm okuyucu, yazar ve hemşehrilere ve ikinci yılımızda başarı dileğinde bulunan tüm kişilere candan teşekkürü borç biliriz.

İLGİ SİZDEN, ÇALIŞMAK BİZDEN. SAYGILARIMIZLA...

Bir Görüş

(Baştarafı sayfa 7'de)

para tutulup bu binaya harcanmış gibi düşünüyoruz... Oysa bu bina için Sayın Şeref Hocaoglu, bütün ağırlığını koymuş, bütün gücünü harcamış ve hiç yoktan Ağın'ın böyle bir yapıya kavuşmasını sağlamıştır. Artık bu konuda olumsuz bir tek kelime söylemeğe kimsenin hakkı yoktur. Bize düşen iş, hiç yoktan kavuştüğümüz bu binayı değerlendirecek faaliyetleri düzenlemektir. Konu dışına çıkmış olmamak için bu faaliyetlerin neler olabileceğini ve Ağın Eğitim Merkezi Binasının nasıl değerlendirilebileceğini bir başka yazıma bırakıyor ve son sözümü yazıyorum:

Ağınlı Yardımseverdir... Öylesine Yardımseverdir ki çok kez yapılan yardımı görmez... Belki bu özellik yalnız Ağın'la değil, bütün insanlığa özgüdür.. Ama bu bir özür sayılmaz. Yardımın değerini bilmek de Yardım yapmak kadar önemli bir görevdir insan için...

Dergi ve Çıkan Yazılar Üzerine

(Baştarafı sayfa 8'de)

kuyun. O ne deyimler, o ne "İllâ da bu kez beni seçin" diye ısrar ediş. Haydi kendini seçtirmedigini duyduk, ey bu sözünü ettiği bozguncuların adını da verseydi de, bir yanlışlık yapmasaydınız. Baylar benim bu yazıda bulduğum nitelik tek deymi ile günün en karabaş gazetesindeki küfürler boyunda büyük küfürdür. Kimin sapık, kimin bozguncu olduğu ortaya söylenmekle olmaz, ben kendilerini bu nitelikte gördüğümü açıkca söylemekle yetineceğim. Türkiyemizi Derneklerle kalkındırmak ham hayali çok eski bir slogandır, hiç bir yerde de bu masal elle tutulur bir sonuç getirememiştir, ama diyebilecekleri başka olanlar için bu konu çok elverişlidir.

Sonuç olarak; dergiyi her yerde bulunan bir edebî yahut bilimsel yazıları olan bir dergi olmasına özenmekten ise, halka dönük, bilinmeyen adlardan, konulardan söz eden bir halk dergisi olmasına çaba gösterilsin. Ağın ve yöresinden öğretmenlerden, eli yazıya yatkın okur yazar halkımızdan günlerini, yaşantılarını bildirir yazılar alınmasına çalışılsın. Daha orijinal, daha verimli bir hizmete yönelinmiş olur. Belki bu durum büyük sayılanlarla, büyüklere büyülenmiş bazılarımızın hoşuna gitmeyebilir ama, bunlardan daha çoklarının hoşuna gideceği gibi, daha da çok büyük bir hizmet yapılmış olur. Halka dönelim dostlar halka.

Abone Adresleri

31 — Nuri ONAT

Kennedy Caddesi No: 76 - 6

KÜÇÜKESAT - ANKARA

32 — Dr. Nevzat İSBİR

Rızaiye Mahallesi Fabrika Sokağı No: 27

— ELÂZİĞ —

33 — Nail YILMAZ

T.C. Ziraat Bankası Takip Memuru

AKÇADAĞ - MALATYA

34 — Hüseyin UÇKUNKAYA

Çağl Mağazası İstanbul Caddesi No: 46 - 2

BAKIRKÖY - İSTANBUL

35 — Nihat İSBİR

Başak Sokağı Çam Ap. No: 13 - 15

KÜÇÜKESAT - ANKARA

36 — Mehmet KÖSEOĞLU

İnstitut für Landespflēge

3. Hannover - Herrenhauser Str. 2

— DEUTSCHLAND —

37 — Saadettin SOYLU

İzmir Caddesi Oya Ap. No: 45 - 5

YENİŞEHİR - ANKARA

38 — Arif KAYA

Güvenlik Sokağı Erineç Ap. No: 80 - 4

GÜVENEVLERİ - ANKARA

39 — Hüseyin KABASAKAL

17. Sokak No: 52 - 4

BAHÇELİEVLER - ANKARA

40 — T.B. Mitford

Ardlogie By Cupar FIFE

— İNGİLTERE —

41 — Cemil ERGİN

Büklüm Sokağı Gül Ap. No: 17 - 11

KAVAKLIDERE - ANKARA

42 — Ömer KAYAOĞLU

Tahtalıbostan Sokağı No: 1 - 2

KUZGUNCUK - İSTANBUL

43 — Mustafa NİKSARLI

İç Cebeci Özsoy Sokağı No: 3 - 5

— ANKARA —

44 — Gülten YAVUZ

Tıp ve Sağlık Bilimler Fakültesi Hemşirelik Yüksek Okulu Asistanı

HACETTEPE - ANKARA

45 — Nâzım GÜNEŞ

Tüccar Terzi Gazi Caddesi No: 13 - 2

— ELÂZİĞ —

46 — Güner OMAZ

7. Cadde No: 78 - 16

BAHÇELİEVLER - ANKARA

47 — Dr. Tevfik ÖZBEY

Devlet Hastahanesi Üroloji Müttehassısı

— ESKİŞEHİR —

48 — Nuri MODAN

Demetevler 2. Cadde No: 70

YENİMAHALLE - ANKARA

49 — Ali ULAŞ

TCDD. Merkez Mali İşler Müdürlüğünde Memur

— ANKARA —

50 — Emine ORTAÇ

Barbaros Bulvarı Balmumcu Güzel Konutlar Blok C - 4 Daire: 1

BEŞİKTAŞ - İSTANBUL

51 — Mahmut ULUSOY

AYDINLIKEVLER - ANKARA

AYDINLIKEVLER - ANK.

52 — M. Nedim GENÇOSMANOĞLU

Mine Sokağı No: 7 - 6

MALTEPE - ANKARA

53 — İlhami TURAN

Kd. Yzb. Orduevi

— GELİBOLU —

54 — Ömer ŞAHİN

Toplum Zabıta Müdürlüğü Polis Memuru

— ANKARA —

55 — İbrahim SEZGİN

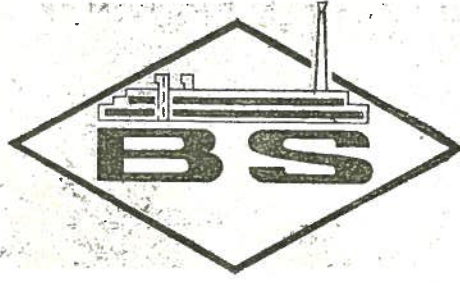
İl Jandarma Komutanlığı Telsiz Operatörü

— MERSİN —

56 — Güner ÖZMEN

Şefaatli Kaymakamı

— YOZGAT —

Sümerbank ve Türkiye Emlâk Kredi Bankasının işbirliği

BOZÜYÜK SERAMİK FABRİKASI

K a r o F a y a n s

v e

K a r o S e r a m i k l e r i

- Isıya
- Aside
- Her türlü hava şartlarına mukavim
- Emsallerinden üstün
- Kalitede rakipsiz
- Bol çeşit
- Bol desen ve bol renklidir.

PIYASADAN ISRARLA ARAYINIZ

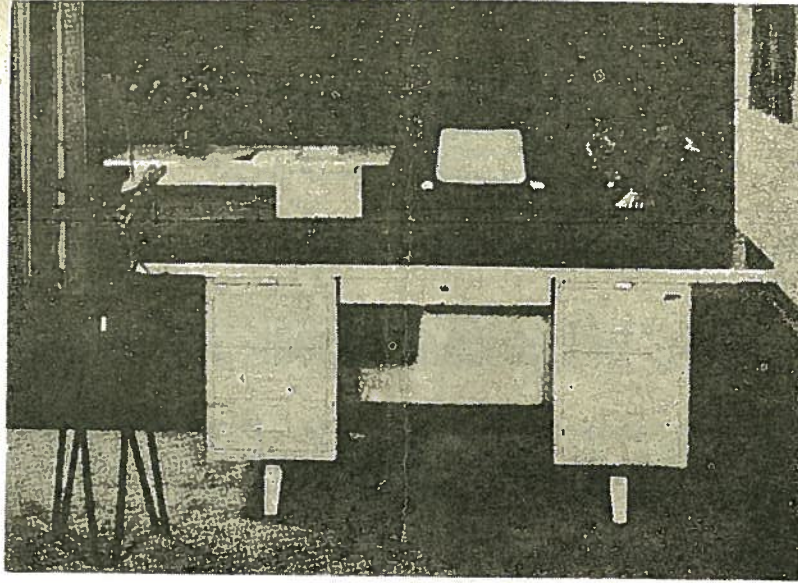
Merkez : Seramik Fabrikası - Bozüyük

Telf : 32 - 104

İstanbul İrtibat Bürosu :

Tünel Caddesi No. 36 Kat 3

Karaköy - Telf : 44 53 78

B Ü R Ö K Ü R

- GAZİNO
- RESTAURANT
- CAFETERIA
- MOBİLYALARI ve KOMPLE TEFRİŞİ
- ZARAFET - KALİTE - UYGUN FİYAT
- 1500 SERİ YAZIHANELER
- KOMPLE BÜRO TEFRİŞİ
- ÇELİK YAZIHANELER
- BÜRO KOLTUK ve İSKEMLELERİ
- SEHBA ve ORTA MASALARI
- DOLAP ve KÜTÜPHANELER
- HALI ve PERDELER
- BİLUMUM AKSESUAR
- 500 SERİ PROFİL YAZIHANELER
- KOMPLE OTEL - MOTEL TEFRİŞİ
- YATAK ODALARI
- GİRİŞ HOLÜ MOBİLYASI
- RESEPSİYON MOBİLYASI
- SNACK BAR TEFRİŞİ
- OTEL YATAK ODASI
- PERDE ve TÜLLER
- MUTFAK MOBİLYASI
- BİLUMUM AKSESUAR
- LOBİE ve İSTİRAHAT MOBİLYASI
- LOBİE ve İSTİRAHAT KÖŞELERİ TEFRİŞİ
- BİLUMUM AKSESUAR
- MODERN TASNİF SİSTEMLERİ
- KARTOTEKS DOLAPLARI
- TASNİF DOLAPLARI
- KLASÖR DOLAPLARI
- FÖY HAVUZLARI
- HARİTA ve PLÂN DOLAPLARI
- BÜRO
- OKUL
- OTEL
- MOTEL
- GAZİNO
- CAFETERIA
- HASTAHANE
- KOMPLE TEFRİŞLERİ

ŞUBE : Ulus Han Kat: 1 — ANKARA

TEL : 11 77 13